ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 370

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα

Ἀγροτικὸς Νόμος..... 1
Περὶ συγχωνεύσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ..... 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Ἀγροτικὸς Νόμος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νομοθ. διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν», ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ὡς καὶ τῶν προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νομοθ. διατάγματος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Τὰς ἰσχυούσας ὡς ἀκολούθως διατάξεις:

α') τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 τῆς 27 Φεβρουαρίου 1920.

β') τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2922 τῆς 27 Ἰουλίου 1922.

γ') τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν» ὡς καὶ τῶν διατάξεων τῶν τροποποιησάντων αὐτὸ νομοθετικῶν διαταγμάτων ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1923, 17 Αὐγούστου 1923, 17 Ὀκτωβρίου 1923 καὶ 13 Δεκεμβρίου 1923.

δ') τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπὸ στοιχεῖον γ' νομοθ. διατάγματος.

ε') τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 16 Μαρτίου 1926, τροποποιήσαντος ἐπίσης τὰ προηγούμενα Ν. διατάγματα.

ϛ') τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 24 Νοεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου.

ζ') τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 30 Ἰανουαρίου 1926 «περὶ συστάσεως εἰδικοῦ ταμείου Ἐποικισμοῦ» καὶ

η') τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1926 «περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ τροποποιήσεως ἄρθρων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου»

κωδικοποιοῦμεν, προσαρμόζοντες τὰς παραπομπὰς καὶ μεταβάλλοντες τὴν σειρὰν τῶν ἄρθρων, ἐδαφίων καὶ παραγράφων, εἰς ἓν κείμενον, ὡς ἀγροτικὸν νόμον, ἔχον οὕτως:

Α' Σκοπὸς καὶ ἔκτασις ἀπαλλοτριώσεως

Σκοπὸς—Ἀκτημοσύνη.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, τοὺς Δήμους καὶ τὰς κοινότητας, ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ἕτερα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἐπὶ σκοπῷ γεωργικῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

2. Ἀκτήμονες κατὰ τὸν παρόντα νόμον καλλιεργηταὶ νοοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες ἀνεπαρκῆ γεωργικὴν ἰδιοκτησίαν, οὐχὶ δὲ καὶ ὅσοι καλλιεργηταὶ ἔχουν ἐπαρκῆ κινητὴν ἢ ἀκίνητον ἀστικὴν ἰδιοκτησίαν.

Ἀπαλλοτριωτέα ὁλοκληρωτικῶς.

Ἄρθρον 2.

Ὑπόκεινται εἰς ὁλοκληρωτικὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ παραχώρησιν·

α') Τὰ εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Μονάς, τὰ πάσης κατηγορίας θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα ἀνήκοντα κτήματα ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως, εἴδους γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ καλλιεργητικῆς σχέσεως, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κειμένων καὶ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ἐξυπηρετούντων κτιρίων πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 6 ἐδαφ. 1α, 7 καὶ 8, τοῦ παρόντος (φυτεῖαι δάση, βοσκαί). Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπόκειται καὶ τὸ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους περιελθὸν κατὰ τὸν νόμον 2052 ἐν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τῶν δημοσίων γαιῶν.

β') Αἱ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούμεναι μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς οἰκημάτων, αἱ αὐτοπροσώπως ἢ καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν καλλιεργητῶν καλλιεργούμεναι γαῖαι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παλαιότερον κρατοῦσα σχέσις τῆς μορτῆς ἢ τοῦ ἀντισπόρου ἀντικατεστάθη διὰ μισθώματος εἰς χρῆμα, ὡς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ δυνάμεναι νὰ καλλιεργηθῶσιν ἐκτάσεις, ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 6 ἐδαφ. 1α, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος (φυτεῖαι, δάση, βοσκαί).

γ') Τὰ ἀγροκτήματα καὶ τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ὀλότητος τῶν ἀποκαθισταμένων χρήσιμα κτίρια ἰδιοκτητῶν, μὴ ἐπιμελουμένων αὐτοπροσώπως τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ἕνεκα τῆς συνήθους διαμονῆς των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐκτάσεις ἐξαιρούμεναι τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

α') Ὑπὲρ αὐτοπροσώπως καὶ μὴ καλλιεργούντων ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως·

α') Αἱ αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καὶ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των καλλιεργούμεναι γαῖαι. Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ μόνον ἐὰν δυσχεραίνεται ἡ διανομὴ δύνανται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι καὶ αὗται, ἐὰν παρεμβάλλωνται ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γαιῶν τούτων παραχωρεῖται ἔκτασις ἴσης ἀξίας, εἰ δυνατὸν δέ, τῆς αὐτῆς κατηγορίας γαιῶν, ἐν τῷ καλλιεργουμένῳ

τμήματι τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ πρὸ πάσης διανομῆς πρὸς τοὺς ἄλλους καλλιεργητάς.

β΄) Αἱ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων κατοικίαι τῶν ἰδιοκτητῶν, μετ' ἐκτάσεως ἴσης πρὸς ἕνα πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δι' ἕνα ἕκαστον τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν ἀγροκτήματος καὶ τὸ πολὺ μέχρι τριῶν κλήρων, δι' ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἰδιοκτήτας τούτους, κειμένης δὲ κατὰ τὸ δυνατὸν παρά τινι τῶν κατοικιῶν, εἰς ἣν ἔκτασιν δὲν συνυπολογίζεται ὁ περὶ τὴν κατοικίαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κατεχόμενος μὴ καλλιεργήσιμος χῶρος, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία στρέμματα.

γ΄) Καθ' ὅλον τὸ Κράτος, πλὴν τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τοῦ νομοῦ Ἄρτης, τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρ. β΄ κλήρου, ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, εἰ δυνατὸν περὶ τὰς κατοικίας τῶν ἰδιοκτητῶν. Εἰς πλείονας ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδοκτήτας καταλείπεται προσαύξησις, ἐπὶ πλέον τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου δι' ἕνα ἕκαστον ἰδιοκτήτην, τὸ δὲ σύνολον τῶν οὕτω ἐξαιρουμένων προσέτι κλήρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο.

δ΄) Ἀγροτικὰ κτήματα, κείμενα εἰς κεφαλοχώρια, ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, καθ' ὅλον τὸ Κράτος, εἰς δὲ τὴν Θεσσαλίαν μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τὸν νομὸν Ἄρτης, τὴν Ἤπειρον, Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἑκατὸν στρεμμάτων, καὶ ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτήτας μὴ ἔχοντας ἑτέραν γαιοκτησίαν, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα καλλιεργοῦνται κολλήγικῶς καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῶν εἰς αὐτὸ καλλιεργούντων εἰς γειτονικὸν κτῆμα.

2. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς γεωπόνους, ἀποφοίτους γεωργικῶν σχολῶν, ἐξαιρεῖται τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, ἣν οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ αὐτοκαλλιεργήσωσιν ὑποδειγματικῶς.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπ' ἰδιοκτητῶν πλειόνων ἀγροκτημάτων ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐξαιρέσεις χωροῦσιν ἐφ' ἑνὸς μόνου κτήματος, ὁριζομένου διὰ δηλώσεως τῶν ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γεωργικὸν γραφεῖον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῶν λοιπῶν ἀπαλλοτριουμένων ὁλικῶς.

2. Ἡ πάροδος τῆς προθεσμίας ἀπράκτου μεταβιβάζει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων, ἐπὶ δὲ πλειόνων ἰδιοκτητῶν τὸ κτῆμα ἐκλέγεται κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

3. Ἐπ' ἰδιοκτητῶν ὁμοίως πλειόνων ἀγροκτημάτων, ὧν τινα δὲν ἀπαλοτριοῦνται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 ἐξαιρέσεις ἐπὶ τοῦ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξαιρουμένων ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεων ὡς κατωτάτων ὁρίων.

Ἄρθρον 5.

1. Κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσιν δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἡ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου (κονάκιον) καὶ πᾶν ἐν γένει ἀκίνητον ἐξαιρούμενον τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραμένον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ ἀπαλλοτριώσῃ κατ' ἐξαίρεσιν καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἄλλο κτίριον ἐξαιρούμενον κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅπου ἰδίᾳ ἐλλείπουν διδακτήρια.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀπαλλοτριοῦνται οἰκήματα τῶν ἰδιοκτήτου ἐξαιρούμενα κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ διὰ ταῦτα ὀφειλομένη ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὴν ἀξίαν, ἣν ταῦτα ἔχουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

β΄) Φυτεῖαι, οἰκόπεδα, βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιροῦνται:

α΄) Αἱ ἀμπελῶδεις ἢ δενδρώδεις συνεχεῖς καὶ συστηματικαὶ φυτεῖαι, αἱ μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1924 γενόμεναι ἀνήκουσαι, εἴτε εἰς φυσικά, εἴτε εἰς νομικὰ πρόσωπα.

β΄) Τὰ εἰς ἐγκεκριμένους συνοικισμοὺς ὑπάρχοντα γήπεδα ἐκτὸς τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν κολλήγων ἢ ἀντισπορέων διὰ κατοικίαν αὐτῶν.

γ΄) Αἱ μεγάλαι ἀγροτικαὶ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, καὶ ἐκ τῶν μικρῶν αἱ μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος, πλὴν τῶν μικρῶν ὑδρομύλων τοῦ κτήματος.

γ΄) Βοσκαί.

Ἄρθρον 7.

Ἐξαιροῦνται αἱ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν χρησιμοποιούμεναι ἀνεπίδεκτοι οἱασδήποτε καλλιεργείας ἐκτάσεις καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐκτάσεων τούτων παρακολουθήματα (ποδιές, γεννολείβαδα), ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶνε ἀδύνατον νὰ δημιουργηθοῦν ἐντὸς τῶν ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων. Τὰ παρακολουθήματα ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων συμφώνως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὴν ἐξαιρουμένην ἔκτασιν δυναμένων νὰ βοσκήσωσι ζώων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει συμπληροῦται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων ἡ τῶν γειτονικῶν τοιούτων ἡ ἔκτασις τῆς κοινῆς βοσκῆς μέχρις εἴκοσι πέντε προβάτων κατὰ κληροῦχον.

δ΄) Δάση.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως τὰ δάση, ἐκτὸς ἂν μικραὶ δασικαὶ ἐκτάσεις παρεμβάλλονται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων καὶ παρέχουν δυσχερείας εἰς τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν.

2. Διατηροῦνται οὐχ ἧττον ἐν ἰσχύϊ τὰ κεκτημένα τυχὸν δικαιώματα τῶν χωρικῶν πρὸς ξύλευσιν χάριν τῶν ἀτομικῶν καὶ γεωργικῶν ἀναγκῶν ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δάσους, ὡς καὶ τὰ πρὸς βοσκὴν τῆς συνήθους κτηνοτροφίας των, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της δύναται ὑπαρχούσης ἀνάγκης νὰ συστήσῃ δουλείαν ξυλεύσεως διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν κληρούχων χρῆσιν.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κεκαλυμμένων ὑπὸ ἀγρίων δένδρων, ἐπιδεκτικῶν ἐγκεντρισμοῦ ἐπὶ σκοπῷ ἐγκεντρισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθισταμένων προσώπων, ὡς καὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν ἐκχερσώσεως δασωδῶν ἐκτάσεων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ καλλιέργειαν ὑπ' αὐτῶν.

ε΄) Γεωργοκτηνοτροφικὰ κτήματα.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς ἃς περιφερείας κατὰ τὰς τοπικὰς συνθήκας ἐπικρατεῖ σύστημα μικτῆς γεωργοκτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν καὶ αἱ ὑπὸ τῆς κτηνοτροφίας χρησιμοποιούμεναι ἀνεπίδεκτοι καλλιεργείας βουνώδεις καὶ μὴ ἐκτάσεις, καὶ παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων πρὸς δημιουργίαν γεωργοκτηνοτροφικοῦ κλήρου ἀναπληρουμένης τῆς ἀνεπαρκοῦς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως διὰ διπλασίας τοὐλάχιστον ἐκτάσεως βουνώδους.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συναποκαθίστανται μετὰ τῶν γεωργοκτηνοτρόφων καὶ ἀριθμὸς κτηνοτρόφων γεννηθέντων ἐν τῷ κτήματι, ἀναλόγως τῆς ἐπαρκείας τῶν ἐκτάσεων τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 10.

1. Αὐτοκαλλιέργεια κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοεῖται πᾶσα μὴ ἐπὶ μορτῇ, ἀντισπόρῳ ἢ ἐνοικίῳ κατατεμνομένη καλλιέργεια ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐκμεταλλευομένου γινομένη διὰ μισθωτῶν ἐργατῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ, ἢ δι' ἐκμισθώσεως εἰς τρίτον αὐτοκαλλιεργοῦντα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους.

2. Ὁρίζοντες αὐτοκαλλιεργούμενον κτῆμα ἐν τῷ παρόντι νόμῳ νοοῦμεν τοῦτο ὡς τοιοῦτο μόνον κατὰ τὰς συμφώνως τῷ ἀναφερομένῳ ὁρισμῷ καλλιεργουμένας ἐκτάσεις του καὶ τὰς ἀγραναπαύσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις ἕνεκα μεγάλης πυκνότητος ἐγχωρίου ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν προσφύγων γεωργῶν ὑπόκεινται καὶ αὗται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν.

2. Ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν ἐξαιρεῖται τὸ ἐν τρίτον τῆς αὐτοκαλλιεργουμένης ἐκτάσεως, μὴ δυνάμενον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰ δισχίλια στρέμματα οὐδὲ νὰ εἶνε κατώτερον τῶν πεντακοσίων στρεμμάτων. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ τῶν αὐτοκαλιεργουμένων κτημάτων τὸ παραμένον ἀναπαλλοτρίωτον τμῆμα δύναται νὰ ἐξιχθῇ μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τοῦτο, ἐφόσον ἐπ' αὐτοῦ δι' εἰδικῆς συμβάσεως πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ γεωργικὴ βιομηχανία κοινῆς ὠφελείας.

3. Εἰς ἰδιοκτήτας κεκτημένους πλείονα αὐτοκαλιεργούμενα κτήματα ἡ ἐξαίρεσις χωρεῖ ἐφ' ἑνὸς μόνον κτήματος ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτοῦ δι' ἀνεκκλήτου δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ἐποικισμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐξαιρεῖται κατὰ προσαύξησιν ἔκτασις γαιῶν ἰσουμένη πρὸς τὸ ἓν τρίτον τῇ ἐξαιρεσίμου ἐκ τοῦ ἑνός, μετὰ πασῶν τῶν ἐγκαταστάσεών του.

4. Περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφ. 2 ἀποκλείει τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἐπὶ κτήματος μὴ αὐτοκαλλιεργουμένου καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, ὑποκειμένου εἰς ἀπαλλοτρίωσιν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν του.

Ἄρθρον 12.

Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ γαιῶν, ἃς οἱ ἰδιοκτῆται παρέλαβον καὶ καλλιεργοῦσιν ἕνεκα τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας τῶν κολλήγων, μὴ δυνηθέντων νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν διὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐξ αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων ἐξαιρούμεναι κατὰ τὸ παρὸν ἐκτάσεις δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς ἀπαλλοτρίωσιν. ὁ δ' Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν διατήρησιν αὐτῶν καὶ διὰ συμβάσεως καὶ νὰ συνομολογήσῃ ὅρους ὑποχρεοῦντας, τοὺς μὲν ἰδιοκτήτας νὰ αὐτοκαλλιεργῶσι καθ' ὡρισμένον τρόπον, τὸ δὲ Δημόσιον, ἐν περιπτώσει ἀντιθέτου ἐνεργείας, εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς τρεχούσης τοῦ κτήματος ἀξίας, καθ' ἃ εἰδικῶς θέλει ὁρίσει Διάταγμα προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον.

ζ') Ἰαματικαὶ πηγαί.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐξαιροῦνται μελλοντικῶς τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεις γαιῶν κείμεναι περὶ ἀνεγνωρισμένας ἰαματικὰς πηγὰς εἰς μῆκος ἀκτῖνος μέχρι χιλίων τὸ πολὺ μέτρων.

η') Ἀρχαιολογικοὶ χῶροι.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν διανομῆς χῶροι ἀρχαιολογικοί, ὧν τὴν ἔκτασιν προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων καθ' ὑπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ἀσβεστοκάμινοι, αἱ κεραμοκάμινοι, τὰ λατομεῖα καὶ τὰ ὀρυχεῖα τοῦ κτήματος.

2. Ἐπὶ τῶν λατομείων ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος νὰ συστήσῃ δουλείαν διὰ τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἀποκαθισταμένων κληρούχων.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ ἐμφυτεύσεις ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ αὐτῶν εἰδικῶν νόμων.

2. Ὁσάκις ἐμφυτευτικαὶ ἐκτάσεις περιλαμβάνονται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὸν παρόντα νόμον κτημάτων ἐφαρμόζονται μόνον διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν εἰδικῶν νόμων. Προκειμένου δὲ περὶ νέων ἐμφυτεύσεων αἵτινες δὲν ἀπέδοσαν καρποὺς ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ παρόντος.

Θ'. Ἐκτάσεις κατακλυζόμεναι ὑπὸ ὑδάτων.

Ἄρθρον 18.

Ἑλώδεις ἢ κατακλυζόμεναι ἐν γένει ὑπὸ ὑδάτων ἐκτάσεις παραχωρούμεναι εἰς συνεταιρισμοὺς δύνανται ν' ἀποστραγγισθῶσι παρὰ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων δι' ἰδιαιτέρων συμβάσεων ἐγκρινομένων ἢ μεταρρυθμιζομένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐποικισμοῦ, εἰς ὃ ἀπαραιτήτως μετέχουν ὁ προϊστάμενος τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας καὶ εἷς μηχανικὸς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζόμενος ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ προσφύγων ἐπαγγελματιῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς αὐτῆς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριούμενα καὶ παραχωρούμενα κτήματα ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις ὁμογενῶν προσφύγων ἐπιτηδευματιῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ ἀμιγῶν ἐξ αὐτῶν συνοικισμῶν ὡς καὶ συνοικισμῶν ἐξ ἁλιέων καὶ ναυτικῶν ἐν γένει.

2. Δικαιοῦνται εἰς τοιαύτην ἀποκατάστασιν πρόσφυγες ἔγγαμοι ἢ ἐνήλικοι προστάται οἰκογενειῶν καὶ ὀρφανῶν ἀσκοῦντες οἱονδήποτε βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα εἴτε εἰς χωρία εἴτε εἰς πόλεις.

3. Ὁ ἐπαγγελματικὸς κλῆρος τῶν ὡς ἄνω προσφύγων δύναται ἀναλόγως νὰ ἐξιχθῇ μέχρι δέκα τὸ πολὺ στρεμμάτων.

Ἄρθρον 20.

1. Γαῖαι πάσης κατηγορίας καὶ οἱασδήποτε ἐκτάσεως παρεμβαλλόμεναι εἰς ἐκτάσεις προοριζομένας δι' ἀνέγερσιν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸ παρόν.

2. Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις τοιούτων γαιῶν, ἔτι καὶ μὴ παρεμβαλλομένων, πρὸς ἐκτέλεσιν ὑδραυλικῶν ἐν γένει ἔργων χρησίμων διὰ τοὺς ἀγροτικοὺς ἢ ἐπαγγελματικοὺς συνοικισμούς.

3. Ἡ ἐκτίμησις τῶν ἐν ἐδαφ. 1 καὶ 2 γαιῶν γίνεται κατὰ τὸν ἐν ἄρθρῳ 73 τοῦ παρόντος τρόπον καὶ μέτρον, ἢ δ' οὕτως ἐξευρισκομένη ἀποζημίωσις διπλασιάζεται ἄνευ τῆς ἐν ἄρθρ. 74 τοῦ παρόντος προσαυξήσεως.

Ἄρθρον 21.

Περιοχὴ Δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς.

Εἰς κτήματα κείμενα ἐντὸς τῆς προτέρας περιοχῆς τῶν δήμων Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἐξαιρετικῶς ἀποκαθίστανται οἱ ἐντὸς αὐτῶν ἤδη καλλιεργοῦντες ἐπὶ μορτῇ, ἀντισπόρῳ, ἢ μισθώματι ὡς καὶ πρόσφυγες γεωργοὶ ἢ ἐπαγγελματίαι, οἵτινες ἀποκαθίστανται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 19 τοῦ παρόντος.

Συμψηφισμὸς ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 22.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένη ἔκτασις φυτειῶν συμψηφίζεται πρὸς τὰς λοιπὰς ἐκτάσεις, ἐξαιρουμένας ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 11 ἐδ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

2. Ἐκτάσεις κτήματος μεταβιβασθεῖσαι μετὰ τὴν 1ην Μαρτίου 1920 διὰ δικαιοπραξίας ἑκουσίως εἰς καλλιεργητὰς πρὸς ἀποκατάστασίν των εἴτε εἰς μὴ τοιούτους, συμψηφίζονται καθ' ὅμοιον τρόπον κατὰ τὴν ἐπακολουθοῦσαν ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τῶν λοιπῶν ἐκτάσεων αὐτοῦ εἰς τὰς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐξαιρουμένας ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις ὡς κατώτατα ὅρια.

Ἄρθρον 23.

Κατατμήσεις τοῦ κτήματος γενόμεναι μετὰ τὴν 1. Ἰανουαρίου 1917 ἐκτὸς ἂν ἐγένοντο διὰ πωλήσεως οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν διακοσίων στρεμμάτων εἰς ἕκαστον τῶν καλλιεργητῶν πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των, δὲν μεταβάλλουσι τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν ἑνότητα τοῦ κτήματος οὐδὲ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ἐξαιρουμένων ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργικῶν κλήρων ἢ ἑτέρων ἐκτάσεων, δι' ἣν ἐξετάζεται ἡ πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης νομικὴ μορφὴ τῆς ἀπαλλοτριουμένης ἰδιοκτησίας.

Β'. Ἐπιτάξεις ὑπὲρ προσφύγων.

Ἄρθρον 24.

Δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ παραχώρησιν αὐτοῖς γαιῶν πρὸς καλλιέργειαν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτάσσῃ προσωρινῶς ταύτας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεώς του καθοριζούσης κατὰ προσέγγισιν τὰ ὅρια καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτάξεως καὶ τασσούσης βραχείαν προθεσμίαν πρὸς παράδοσιν αὐτῶν.

2. Ἡ περὶ ἐπιτάξεως ἀπόφασις κοινοποιεῖται διὰ τῆς ἁρμοδίας ἐποικιστικῆς ἀρχῆς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν νομέα τοῦ κτήματος ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῶν, καὶ ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας κοινοποιήσεως, δημοσιεύεται εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως, καλουμένου ἅμα τοῦ δικαιούχου, ἵνα παραστῇ κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κτήματος καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

3. Μὴ παρισταμένου τοῦ δικαιούχου κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κτήματος, ἡ ἁρμοδία ἐποικιστικὴ ἀρχὴ καταλαμβάνει τοῦτο διοικητικῶς καὶ συντάσσει ἔκθεσιν περιγραφῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 25.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐγκατεστάθησαν εἰς κτῆμα πρόσφυγες πρὸ τῆς νομίμου ἐπιτάξεως ἢ καταλήψεως αὐτοῦ, ἡ ἐπακολουθοῦσα ἐπίταξις θεωρεῖται ἀρχομένη ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς εἰς τὸ κτῆμα τοῦτο ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἐχρησιμοποίησαν τὸ κτῆμα τοῦ τε χρόνου καὶ τῆς ἐκτάσεως ρητῶς ἀναφερομένων ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἢ τῇ ἐκθέσει, ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ ἐπίταξις ἢ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτῶν.

2. Ἐὰν κατελήφθησαν συμφώνως πρὸς τὸ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» κτήματα, ἐφ' ὧν ἀρθείσης τῆς καταλήψεως δὲν ἐπηκολούθησε νομίμως ἐπίταξις, τὰ κτήματα ταῦτα θεωροῦνται ὡς ὑπάρξαντα ὑπὸ ἐπίταξιν κατὰ τὸν παρόντα νόμον, δι' ὃν χρόνον ἦσαν κατειλημμένα καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ πρόσφυγων.

3. Ἐπὶ κτημάτων ἐπιτεταγμένων ἢ κατειλημμένων πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων, ἡ ἐπακολουθοῦσα κήρυξις ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν κατὰ τὴν σχετικὴν διάταξιν ἀνατρέχει εἰς τὸν χρόνον τῆς καταλήψεως ἢ ἐπιτάξεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 26.

1. Ἀπὸ τῆς παραδόσεως ἢ καταλήψεως ἐπιτασσομένων κτημάτων, ὀφείλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν δικαιοῦχον μίσθωμα ὡς καὶ ἀποζημίωσις διὰ τὰς τυχὸν γενομένας ὑπ' αὐτοῦ δαπάνας, ἡ ὁποία καθοριζομένη κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ παρόντος καταβάλλεται κατὰ τὸ ἄρθρον 54 πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου.

2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλαὶ διὰ τὰς γενομένας ἤδη ἐπιτάξεις ἢ καταλήψεις κτημάτων, δυνάμει τοῦ νόμου 1046 «περὶ ἐπιτάξεως ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ δασῶν» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» καθορίζονται ὡσαύτως κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

3. Ἐὰν μετ' ἐπίταξιν κτήματος ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ἢ ὁ δικαιοῦχος ὁπωσδήποτε τῆς ἀποζημιώσεως ἐκαρπώθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αὐτό, ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημίωσις ὑπολογίζεται κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τῆς στερήσεως τῆς καρπώσεως αὐτοῦ, τῆς περιπτώσεως ταύτης ρητῶς ἀναφερομένης κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μισθώματος.

4. Αἱ καθορίζουσαι τότε μίσθωμα καὶ τὴν ἀποζημίωσιν, τῶν προηγουμένων ἐδαφίων πράξεις τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Συμβουλ. ου ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 27.

1. Κτήματα ἐφ' ὧν ἐνηργήθη ἐγκατάστασις προσφύγων μετ' ἐπίταξιν ἢ κατάληψιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας, καὶ ἂν ἀκόμη λόγῳ ἐκτάσεως ἢ δι' ἄλλον λόγον ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημίωσις ἐξευρίσκεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρ. 20 ἐδ. 3 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, διὰ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τῶν κατωτάτων ὁρίων ἀπαλλοτριουμένην ἔκτασιν.

Γ'. Δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως. Κλῆροι.

Σειρὰ κατατάξεως.

Ἄρθρον 28.

Ἀποκαθίστανται γεωργικῶς συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως :

Α') Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες καλλιεργηταὶ αὐτοῦ διακρινόμενοι εἰς

α') Ἐγγάμους ἄρρενας καλλιεργητάς.

β') Χήρας καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων.

γ') Ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν. Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται καὶ ἐκεῖνα ὧν ὁ πατὴρ εἶνε ὑπερῆλιξ ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανος.

δ') Ἀγάμους ἄρρενας ἐνηλίκους καλλιεργητάς.

Β') Οἱ πρόσφυγες καὶ οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες καὶ μὴ καλλιεργοῦντες εἰς αὐτό, ἀλλ' εἰς ἕτερον, ἐν ᾧ δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουσι ν' ἀποκατασταθῶσι κατὰ τὰς ὡς ἄνω διακρίσεις.

Γ') Οἱ περίοικοι καὶ οἱ ἐκ γειτονικῶν κτημάτων ἢ χωρίων καλλιεργηταὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶνε δυνατή, ἐλλείψει γαιῶν, ἡ ἀποκατάστασις εἰς τὰ ἐν οἷς κατοικοῦσι κτήματα καὶ κατὰ τὰς ὡς ἄνω διακρίσεις.

Ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαστάσεως

Ἄρθρον 29.

Δὲν δικαιοῦνται εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν :

α') Οἱ ἐπὶ ληστείᾳ καταδικασθέντες, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες δὶς ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες. Οἱ πρὸ τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες δικαιοῦνται μὲ

γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλ' ἐκπίπτουν τοῦ χορηγηθέντος κλήρου, ἐὰν πρὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀτομικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τούτου καταδικασθοῦν καὶ αὖθις ἐπὶ ζωοκλοπῇ.

β') Οἱ πωλήσαντες τὴν ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν των μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 2052.

γ') Τὰ τέκνα καλλιεργητῶν, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των κέκτηνται ἐπαρκεῖς πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν γαίας.

δ') Οἱ ὑποβάλλοντες ἐγγράφως εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀναληθεῖς δηλώσεις ἀφορώσας τὴν οἰκογενειακήν των κατάστασιν, τὴν ἰδιοκτησίαν, τὰ γεωργικά των ἐφόδια καὶ ἐν γένει τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ κτῆμα.

α') Γεωργικοὶ κλῆροι

Ἄρθρον 30.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται κλῆρος γεωργικός, ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὅστις δέον νὰ περιλαμβάνῃ, πλὴν τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν κατοικίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν χώρου, ἔκτασιν γαιῶν ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν γεωργικῆς οἰκογενείας ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν γονέων καὶ τριῶν τοὐλάχιστον τέκνων, διὰ τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ τόπῳ γεωργικὰς συνθήκας. Ἐξαιρετικῶς ὁ παρεχόμενος κλῆρος δύναται νὰ μὴ εἶναι πλήρης, ἂν ἕνεκα τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα ἐλλείψεως διαθεσίμων γαιῶν ἡ πλήρης γεωργικὴ ἐγκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν ἀρρένων τέκνων ἢ ἀγάμων θηλέων χορηγεῖται προσθέτως ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ ὁρισθέντος κλήρου.

3. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν παρεχομένη συνολικῶς ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο γεωργικοὺς κλήρους.

4. Εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιόκτητον, ἀλλ' ἀνεπαρκῆ πρὸς συντήρησίν των ἔκτασιν δικαιούχους, παραχωρεῖται μόνον ἡ ἀναγκαιοῦσα πρὸς σχηματισμὸν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου ἔκτασις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀξίας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτοὺς γαιῶν.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐπίσης παρέχεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς γεωργικὸς κλῆρος εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου.

2. Εἰς τοὺς συνοικισμοὺς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ἐγκατεστημένος ἐφημέριος, διατίθεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικὸς κλῆρος, τὸν ὁποῖον μέχρις ἐγκαταστάσεως ἱερέως διαχειρίζεται ὁ οἰκεῖος συνεταιρισμός.

β') Κλῆροι πρὸς συντήρησιν.

Ἄρθρον 32.

1. Οἱ ὑπερβάντες τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανοι, λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἰσχύει καὶ διὰ τὰς χήρας καλλιεργητῶν τὰς μὴ ἐχούσας ἀνήλικα ἄρρενα ἢ ἄγαμα θήλεα τέκνα.

γ') Κλῆροι ἐπαγγελματικοί.

Ἄρθρον 33.

1. Εἰς τοὺς ἐπιτηδευματίας τοὺς μετερχομένους ὡς κύριον βιοποριστικὸν ἔργον ἐπάγγελμα χρήσιμον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου παρέχεται, μετὰ τῆς κατοικίας ἢ τοῦ ἀναγκαιοῦντος χώρου πρὸς ἀνέγερσιν αὐτῆς καὶ τῶν παραρτημάτων της ἡ ἀπαραίτητος ἔκτασις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη, ὡς καὶ μικρὰ περιοχὴ συνεχομένη, εἰ δυνατόν, μετὰ τῆς κατοικίας καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε στρέμματα.

2. Ὡς ἐπαγγελματίαι δικαιοῦνται κλήρου ἐκ τοῦ κτήματος καὶ οἱ μονίμως ἐν αὐτῷ παραμένοντες κτηνοτρόφοι.

δ') Κλῆροι συνεταιρικοί.

Ἄρθρον 34.

Οἱ συνεταιρικοὶ κλῆροι ἀποτελοῦνται :

α') Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χώρου διὰ τὰς ὁδούς, πλατείας, ἐκκλησίας, σχολεῖα, δημόσια, δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ καταστήματα, ὡς καὶ δι' ἄλλα κοινῆς ὠφελείας ἔργα.

β') Ἐκ τῶν πρὸς κοινὴν χρῆσιν καταλλήλων κτιρίων ἐξυπηρετούντων γεωργικοὺς σκοποὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν συνεταίρων ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα.

γ') Ἐκ τῶν κοινῶν ἀλωνοτόπων.

δ') Ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς ὁλότητος διατιθεμένων βοσκησίμων ἐκτάσεων, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς συντήρησιν τῆς συνήθους μικρᾶς κτηνοτροφίας τῶν γεωργῶν.

ε') Ἐξ ἐκτάσεως βοσκησίμου διὰ τὰ ἀροτριῶντα (ζευγαρολείβαδα).

στ') Ἐξ ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου κατ' ἀνώτατον ὅριον διὰ τὴν συντήρησιν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ τῶν διδακτηρίων τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ ἀπαραιτήτως διατίθεται ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου. Ὁ γεωργικὸς οὗτος κλῆρος τίθεται ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ τοιαύτη.

Ἄρθρον 35.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της προσδιορίζει τοὺς συνεταιρικοὺς κλήρους κατὰ προσέγγισιν, τοῦ ἐπακριβοῦς τούτων καθορισμοῦ γινομένου κατὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἐκπιπτομένης ἐν ἀνάγκῃ ἀναλόγου ἐκτάσεως ἐκ τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικοῦ κλήρου.

ε') Κλῆροι οἰκογενειακοί.

Ἄρθρον 36.

Εἰς περιφερείας ἢ κτήματα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ καθορίσῃ τὸν παρεχόμενον εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως καλλιεργητὰς κλῆρον, ὡς οἰκογενειακόν, ἡ ἔκτασις τοῦ ὁποίου εἶνε διάφορος τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ παρόντι ὡς γεωργικοῦ κλήρου.

Δ'. Διαδικασία ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραχωρήσεως.

Κήρυξις ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 37.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁρίζονται τὰ παραχωρητέα ἢ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελοῦν πλήρη βεβαίωσιν τῆς ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως δημοσίας ὠφελείας.

2. Ἀνάκλησις τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἀκούοντος τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἰδιοκτήτην καὶ συνεταιρισμόν, ἢ ἐξετάζοντος ἐγγράφους αὐτῶν δικαιολογίας.

3. Ἀνάκλησις ἀποφάσεως κηρυξάσης ἀγράκτημά τι ἀπαλλοτριωτέον καὶ κατάργησις τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς δια

δικασίας αὐτοῦ δύναται νὰ χωρήσῃ, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, μόνον ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκουσία ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ἀπὸ κοινοῦ μεταβίβασις πρὸς τοὺς ἐγγραφέντας κληρούχους, καὶ ἐφ' ὅσον στέργουν τὰ 9)10 τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ πάντως μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Ὑποχρεώσεις ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως

Ἄρθρον 38.

1. Ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ κτήματος ἢ οἱ ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ ἐμπράγματα δικαιώματα διὰ δηλώσεώς των, κατατιθεμένης παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ γραφείῳ Ἐποικισμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τῷ οἰκείῳ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσωσι τὴν ταὐτότητα των καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαιώματά των καὶ νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον, διαμένοντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, εἰς ὃν νομίμως κοινοποιοῦνται πᾶσαι αἱ ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμεναι ἐπιδόσεις ἢ ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται νομίμως πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν.

3. Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δέον ἡ δημοσιευομένη πρᾶξις νὰ κοινοποιεῖται συγχρόνως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, οὐδεμία ὅμως ἀκυρότης δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς τυχὸν παραλείψεως ἢ παρατυπίας τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 39.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτημάτων κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων μέχρι τῆς συντελέσεως τῆς ὅλης διαδικασίας τῆς ἀπαλλοτριώσεως νὰ κατεδαφίζωσι τὰ ἐν τῷ κτήματι κτίρια πάσης κατηγορίας καὶ νὰ κόπτωσι καρποφόρα ἢ μὴ δένδρα ἐκ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων, ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυναμένων καὶ διοικητικῶς νὰ παρακωλύωσι τὴν κατεδάφισιν ἢ τὴν κοπήν.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν.

Μεταβίβασις τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 40.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περιέρχονται ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὴν νομὴν τοῦ Δημοσίου, πᾶσαι αἱ ἐκτάσεις τοῦ κτήματος μεθ' ὅλων τῶν κτιρίων πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 3 ἕως 16 τοῦ παρόντος.

Προσωρινὴ λύσις ἀμφισβητήσεων περὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ ὅρια τῶν ἐκτάσεων

Ἄρθρον 41.

1. Πᾶσα ἀμφισβήτησις, στρεφομένη εἴτε περὶ τὸ εἶδος εἴτε τὰ ὅρια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀκινήτων, λύεται, μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, μὴ ἐπιτρεπομένης οἱασδήποτε δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς προσφυγῆς.

2. Ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ἀνάγκης ἢ μὴ ὑπαρχούσης ἐπιτροπῆς ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος ἐποικισμοῦ ἐπιλαμβάνεται αὐτοπροσώπως τῆς προσωρινῆς ἐπιλύσεως τῶν ἀναφυεισῶν ἀμφισβητήσεων, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὁριστικῆς λύσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων, ἥτις δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ταύτης καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἐκκάσεως.

Συγκρότησις Ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 42.

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωτέου ὁ διευθύνων τὸ γεωργικὸν γραφεῖον καλεῖ τοὺς δικαιουμένους εἰς ἐγκατάστασιν ἐν ἑκάστῳ κτήματι τῆς περιφερείας του ὅπως συγκροτήσουν ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὑπογράψουν τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ἐκλέξουν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

2. Ἡ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν συμμετοχὴ τῶν ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούντων τὸ κτῆμα εἶνε ὑποχρεωτική, αἱρομένης ἐν ἀρνήσει των τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξώσεως ἐκ τοῦ κτήματος καὶ διατασσομένης διοικητικῆς ἀποβολῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ διανεμητέου κτήματος. Τὸ καταστατικὸν ἐν πρωτοτύπῳ κατατίθεται εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ἐποικισμοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης ἑτέρας ἐγκρίσεως.

4. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 602 «περὶ συνεταιρισμῶν» ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

5. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου τοῦ κτήματος ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν συνεταιρισμῶν τούτων δύναται ν' ἀναστέλληται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας διευθύνσεως ἐποικισμοῦ καὶ ἐλλείψει ταύτης τοῦ γραφείου ἐποικισμοῦ.

6. Προσωρινῶς ἐπέχουν θέσιν συνεταιρισμῶν αἱ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων συσταθεῖσαι ἢ συσταθησόμεναι μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος προσφυγικαὶ ὁμάδες, εἰς τὰς ὁποίας δύνανται νὰ περιληφθῶσι καὶ ἐγχώριοι ἀκτήμονες καλλιεργηταί.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ σύστασις κεχωρισμένων συνεταιρισμῶν ἐγχωρίων καὶ προσφύγων εἰς κτήματα δυνάμενα νὰ διαιρεθῶσι μετ' ἔγκρισιν τοῦ οἰκείου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἀτομικῶν βιβλιαρίων χορηγουμένων αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐποικισμοῦ ἀντὶ καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

2. Ἡ τήρησις τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀνατίθεται εἰς εἰδικοὺς λογιστὰς ἢ ὑποχρεωτικῶς εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους ἢ ἱερεῖς, καταβαλλομένης αὐτοῖς παρὰ τοῦ ταμείου τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιδόματος, καθ' ἃ εἰδικώτερον καθορισθήσεται διὰ διατάγματος.

3. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀναγράφεται ἑκάστοτε εἰδικὴ πίστωσις διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀναγραφομένου καὶ ἀντιστοίχου ἐσόδου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων.

4. Ὅσάκις κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἤθελεν προκύψει χρηματικὸν ἔλλειμμα, ἀναπληροῦται, καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλλείματος παρὰ τοῦ ταμίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ παρόντος διαγράφεται τοῦ κλήρου ἐὰν εἶνε κληροῦχος, προσωποκρατεῖται τῇ ἐντολῇ τοῦ ἁρμοδίου δημοσίου ταμίου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἁρμοδίου γραφείου ἐποικισμοῦ, τὸ δὲ ἔλλειμμα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα παραμένει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ συνεταιρισμοῦ μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ.

5. Ἐπίσης ὁσάκις ἤθελον παρατηρηθῆ γενόμενα ἔξοδα ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἤθελον δὲ κριθῆ ταῦτα παρὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ γραφείου ὡς ἄσκοπα ἢ πολυτελῆ, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ νὰ καταλογισθῶσιν εἰς βάρος τοῦ ἐγκρίναντος ταῦτα διοικητικοῦ συμβουλίου ἐξ ἴσου ἢ τοῦ ἐνεργήσαντος ταῦτα αὐθαιρέτως μέλους αὐτοῦ, ὁπότε βεβαιοῦνται ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου ἀπολυομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

6. Ὁ λογιστικὸς ἔλεγχος, ἡ καθοδήγησις καὶ ἐν γένει ἡ ἐποπτεία τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται διὰ τῶν λογιστῶν τῶν γραφείων ἐποικισμοῦ, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει ὑπουργικὴ πρᾶξις.

Ὀργανισμὸς Συνεταιρισμοῦ

Ἄρθρον 44.

1. Ἡ καταβλητέα ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν συνεταίρων μερὶς ἀνέρχεται τοὐλάχιστον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἕκαστον κλῆρον ἢ κλᾶσμα κλήρου. Ἐὰν ὅμως συνεταῖρός τις λάβῃ πλέον τοῦ κανονικοῦ κλήρου, ὑποχρεοῦται εἰς ἐγγραφὴν καὶ δευτέρας μερίδος. Ἡ εὐθύνη ἑκάστου συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἶνε κατωτέρα τοῦ δεκαπλασίου τῆς μερίδος αὐτοῦ.

2. Ἕκαστος συνεταῖρος εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τυχὸν μεσολαβούσης τραπέζης, ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου του, ὡς καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος τοὐλάχιστον διὰ τὸ δεκαπλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 μερίδος αὐτοῦ, τοῦ συνεταιρισμοῦ, τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τραπέζης δυναμένου νὰ εἰσπράξῃ τὴν τυχὸν καθυστερουμένην δόσιν, κατὰ τὸν νόμον 2184 »περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου» ἢ κατὰ τὸ ἐδάφ. 1 τοῦ ἄρθρ. 52 τοῦ παρόντος.

3. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁ συνεταιρισμὸς εἰσπράττει τὰς καθυστερουμένας δόσεις τῶν μερίδων τῶν συνεταίρων, οἵτινες δὲν κατέβαλον τὰς περὶ ὧν πρόκειται δόσεις ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ οἰκείου καταστατικοῦ προβλεπομένων προθεσμιῶν.

Ἄρθρον 45.

1. Οἱ ἐγκαθιστάμενοι ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ δικαιούμενοι μόνον οἰκοπέδου καὶ κήπου ἐκ τοῦ διανεμομένου κτήματος δὲν δύνανται νὰ εἶνε μέλη τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν, ἀλλὰ μόνον χρεῶσται αὐτοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς συνεταιρισμοὺς νὰ προβαίνουν καὶ εἰς ἄλλας οὐχὶ ὅμως παρακεκινδυνευμένας, ἐργασίας, ὡς πιστωτικάς, ἀλληλασφαλιστικάς, προμηθευτικάς, ἐργασίας ἐγγείου βελτιώσεως τοῦ κτήματος, ἐὰν ἀποφασίσωσι τοῦτο τὰ 3)5 τῶν συνεταίρων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου γραφείου ἐποικισμοῦ.

3. Τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

4. Ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἡ σύστασις ἐποπτικοῦ συμβουλίου δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, τῆς ἐποπτείας ἀσκουμένης ὑπὸ τῶν οἰκείων γραφείων ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 46.

1. Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦσυμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἡ ἀπόλυσίς τινος ἢ πάντων τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δι' ἀμέλῃ ἢ κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσει ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργὸς νὰ προσκαλῇ τοὺς συνεταίρους πρὸς ἐκλογὴν νέων μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου. Οἱ ἀπολυθέντες δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως.

2. Μὴ ὑπάρχοντος ἢ διαλυθέντος τοῦ συμβουλίου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διορίζει ὑπάλληλον τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας, ὅστις ἐκτελεῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ.

3. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν δύνανται νὰ διαλυθῶσι πρὶν διανεμηθῇ τὸ κτῆμα καὶ ἐξοφληθῇ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τῶν συνεταίρων.

4. Μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγοῦν ξένοι ὑπήκοοι.

5. Ὁ ταμίας τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκλέγεται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐὰν εἰς δύο συνεδριάσεις αὐτῆς πρὸς ἐκλογὴν ταμίου δὲν παρίστανται τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

Ἀπόκτησις νομῆς ὑπὸ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 47.

1. Ἡ νομὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων παραχωρεῖται μερικῶς ἢ ὁλικῶς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὅστις κανονίζει ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ γεωργικοῦ γραφείου τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

2. Μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν κληρούχων τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διατηροῦνται κατὰ τὸ δυνατόν, αἱ ὑφιστάμεναι πραγματικαὶ σχέσεις τῶν καλλιεργητῶν πρὸς τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον τῆς μεταβολῆς αὐτῶν πρὸς προσωρινὸν καθορισμὸν τῶν καλλιεργειῶν τῶν προσφύγων.

3. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία διαχωρίζει προσωρινῶς τὴν ἔκτασιν, ἡ ὁποία περιέρχεται εἰς αὐτὸν καὶ καθορίζει προχείρως τὰς διὰ συνοικισμοὺς καὶ λοιπὰς διὰ κοινὴν χρῆσιν ἐκτάσεις, ὡς καὶ ἐκείνας, αἵτινες ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

4. Ἐφ' ὧν κτημάτων ἡ παραχώρησις τῆς νομῆς τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυσχερὴς ἕνεκα ἰδίᾳ πληθώρα δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης ἀδυναμίας συστάσεως τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ νομὴ ἀποκτᾶται τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 55 ἐδ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλοτριώσεων ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὃν συγκροτοῦσιν οἱ δικαιωθέντες κληροῦχοι, ὁ δὲ τέως ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος οὐδεμιᾶς δικαιοῦται ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ χρόνου τούτου ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἤδη κτημάτων.

5. Κατὰ τὰς περιπτώσεις μερικῆς παραχωρήσεως τῆς νομῆς τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων, ὁ τέως ἰδιοκτήτης διακατέχει καὶ καρποῦται τὰς ὑπολοίπους ἐκτάσεις μειουμένου ἀναλόγως τοῦ μισθώματος ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 48.

Ἐὰν οἱ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως εἰς ἀγρόκτημά τι εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ἑπτά, ἡ παραχώρησις κατὰ τὰ ἄνω τῆς νομῆς τῶν διανεμητέων ἐκτάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἀτομικῶς πρὸς αὐτοὺς ἄνευ συστάσεως συνεταιρισμοῦ.

Πρόχειρος διανομή.

Ἄρθρον 49.

1. Ὁ τρόπος τῆς προχείρου διανομῆς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν γεωργικῶν κλήρων προσωρινῶς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρισταμένων μελῶν. Ἐὰν μετὰ δύο συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὁριζομένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ γραφείου ἐποικισμοῦ, δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ λῆψις ἀποφάσεως τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ καθορίζει τ' ἀνωτέρω ἐπιλύον ἅμα πᾶσαν περὶ τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν κλήρων ἀνα-

ονομένην διαφοράν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἢ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἶναι διοκητικῶς ἐκτελεσταί, πᾶσα παράβασις τῶν ὁποίων διώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 119 τοῦ παρόντος.

2. Τῆς διανομῆς ἐξαιροῦνται :

α') Αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἐὰν μὴ ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς ἐποικιστικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας ἐπωφελὴς ἢ ἀναγκαία ἡ ἐκχέρσωσις αὐτῶν ἢ ὁ ἐγκεντρισμὸς τῶν ἀγρίων καρποφόρων δένδρων.

β') Οἱ παραχωρούμενοι βοσκότοποι,

γ') Οἱ ὑδρόμυλοι καὶ αἱ πρὸς ἵδρυσιν τοιούτων κατάλληλοι θέσεις.

δ') Αἱ ἐκτάσεις καὶ ἐγκαταστάσεις αἱ χρήσιμοι διὰ κοινὰς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀνάγκας.

Γεωργικὸν ἔτος.

"Αρθρον 50.

Τὸ γεωργικὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν λογίζεται ἀρχόμενον τὴν 1 'Οκτωβρίου καὶ λῆγον τὴν 30ην Σεπτεμβρίου.

Μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως.

"Αρθρον 51.

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς νομῆς τῶν διὰ πρωτοκόλλου καθοριζομένων ἐκτάσεων ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος ἐποικισμοῦ ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ καθορίζει διαπράξεώς του τὸ χρηματικὸν ἀντάλλαγμα γεωμόρου, καλούμενον ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως.

2. 'Ο ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ παρακαταθέσῃ τὸ μίσθωμα τοῦτο μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὑπὲρ τῶν τέως ἰδιοκτητῶν εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθηκῶν.

3. Τὸ μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως ἀφορᾷ τὰς παραδιδομένας ἢ παραδοτέας εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἐκτάσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ κήρυξις τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐκτὸς ἂν αὕτη ἐπηκολούθησε τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας; ὁπότε ἄρχεται ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἑπομένου γεωργικοῦ ἔτους. 'Εὰν ὁ ἰδιοκτήτης μετέσχε μερικῶς τῆς διανομῆς τῆς ἐσοδείας ἢ ἀπέλαβε πρόσοδόν τινα ἐξ αὐτοῦ μειοῦται τὸ μίσθωμα ἀναλόγως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ ὀφείλεται ἀκέραιον ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους.

4. 'Η ὑποχρέωσις τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς καταβολὴν μισθώματος παύει μετὰ τὴν παραχώρησιν τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁριστικοῦ τιμήματος αὐτοῦ, ἡ δὲ τοῦ Δημοσίου ὀφειλὴ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας λήγει μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος.

4. Τὸ μίσθωμα εἶνε 8 ο)ο ἐτησίως, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐξευρισκομένης ἐπὶ τῇ βάσει προχείρων στοιχείων ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος, τῆς προσαυξήσεως διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτο ὁριζομένης σταθερᾶς εἰς 50 ο)ο.

5. 'Η μεταξὺ τῶν συνεταίρων κατανομὴ τοῦ πληρωτέου μισθώματος καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ποσῶν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως, ἣν ἕκαστος νέμεται. Τὸ καταλογιζόμενον εἰς ἕκαστον συνεταῖρον ποσὸν τοῦτο συμψηφίζεται ἀναλογικῶς εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁριστικῶς καταβληθησόμενον τίμημα τοῦ κλήρου του, τῆς μὲν διαφορᾶς ἐπὶ πλέον τοῦ τοκοχρεωλυσίου τῆς ἀποζημιώσεως φερομένης εἰς πίστωσιν, τῆς δ' ἐπὶ ἔλαττον τοιαύτης εἰς χρέωσιν αὐτοῦ, ὑποχρεωμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ καταβάλῃ καὶ ταύτην μετὰ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Τρόπος εἰσπράξεως συνεταιρικῶν ὀφειλῶν.

"Αρθρον 52.

1. 'Εν περιπτώσει ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν ἐδαφ. 1,2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 51 καὶ τοῦ ἄρθρου 55 ὑποχρεώσεων, τὰ ποσὰ ταῦτα βεβαιοῦνται μερίμνῃ τοῦ γραφείου 'Εποικισμοῦ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων καὶ εἰσπράττονται κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεων δημοσίων ἐσόδων ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας συνεταίρους, ὁπότ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν προσθέτου τέλους 2ο)ο ἐπὶ τῆς ὀφειλῆς των ἀποδιδομένου ὡς ποσοστὰ εἰς τὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα, τὰ δὲ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κρατηθέντα ἤδη παρὰ τῶν ταμιῶν ποσοστὰ θὰ ἐπιβαρύνωσι τοὺς καθυστερήσαντας τὴν καταβολὴν τοῦ μισθώματος συνεταίρους.

2. Κατὰ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ λῆψις τῶν ὑπὸ τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπομένων πιεστικῶν μέτρων διὰ ποσὸν ἀνώτερον τῆς ἀτομικῆς των ὀφειλῆς.

3. Τὸ προσῆκον ἐκ τοῦ μισθώματος εἰς τοὺς ἐκ τῶν συνεταίρων πρόσφυγας, ἐὰν θεωρηθῇ κατὰ τὸ Ν.Δ. τῆς 6ης 'Ιουλίου 1923 περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων ὡς δάνειον πολυετές, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀναγραφομένης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ 'Υπουργείου τῆς Γεωργίας.

4. 'Η ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ Δημοσίου δὲν δύναται νὰ παραταθῇ πέραν τοῦ πρώτου γεωργικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐγκατεστάθησαν οἱ ὑπόχρεοι πρόσφυγες, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς καταβολὴν ὑποχρέωσις καταπίπτει ἐπὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν προσφύγων. 'Εν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ βεβαιουμένῃ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου ἐποικισμοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ παραταθῇ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ Δημοσίου.

"Αρθρον 53.

1. 'Αποφάσει τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς συνεταίρους ἡ ἐκποίησις τῶν προϊόντων αὐτῶν πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλῶν αὐτῶν. 'Η παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρ. 404 τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ ἂν ἔτι ἐντεῦθεν δὲν ἐπῆλθεν ἄλλη τις ζημία.

2. Πρὸς πλήρη ἀσφάλειάν του ὁ συνεταιρισμὸς δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ προληπτικῶς παρὰ τῶν συνεταίρων ποσοστὸν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα ἐκ τῆς ἐτησίας παραγωγῆς κατὰ τὴν συγκομιδήν, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, μετ' ἔγκρισιν τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ. 'Η βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐνεργεῖται, τηρουμένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν 'Υπουργῶν.

3. 'Ο 'Υπουργὸς τῆς Γεωργίας διαγράφει συνεταῖρον ἢ κληροῦχον ἀρνούμενον ἢ δυστροποῦντα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς νομίμους ὀφειλάς του εἴτε ἐκ τοῦ μισθώματος εἴτε ἐκ καλλιεργητικῶν δαπανῶν εἴτε ἐκ χρεωλυτικῶν δόσεων καὶ διατάσσει διοικητικῶς τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κτήματος.

4. 'Εν ὑποτροπῇ ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του ὁ 'Υπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν περὶ κηρύξεως τοῦ κτήματος ὡς ἀπαλλοτριωτέου.

'Απόδοσις μισθώματος εἰς ἰδιοκτήτας.

"Αρθρον 54.

'Εγκρίσει τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Γεωργίας τὸ μίσθωμα ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰς τοὺς τέως ἰδιοκτήτας, εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἐναντι τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεων καὶ τόκων.

Τύχη ἐσοδείας αὐτοκαλλιεργουμένων καὶ μὴ ἐκτάσεων. Δαπάναι.

"Αρθρον 55.

1. 'Εν περιπτώσει παραχωρήσεως εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα κατὰ τὸ παρὸν καὶ αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων αὐτῶν πρὸ τῆς σπορᾶς, ὁ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν τυχὸν γενομένων δαπανῶν

διὰ τὰ ὀργώματα καὶ σβαρνίσματα αὐτῶν. Τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν τούτων καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ πρὸ τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας.

2. Ἡ ἐσοδεία τῶν ἐσπαρμένων αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων τῶν παραχωρουμένων εἰς τὸν συνεταιρισμὸν συγκομίζεται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην κατὰ τὸ ἔτος τῆς παραχωρήσεως.

3. Εἰς κτήματα κηρυχθησόμενα ἀπαλλοτριωτέα μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1925, ἡ διανομὴ τῆς ἐσοδείας γίνεται κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα, ἐὰν ἡ κήρυξις ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα τῆς συγκομιδῆς.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι καὶ ὁ τυχὸν παραδοθεὶς εἰς τοὺς καλλιεργητὰς σπόρος ἀποδίδεται ὑπὸ τούτων ἀπ' εὐθείας εἰς ἐκείνους.

5. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι ὀφείλονται εἰς τρέχουσαν τιμὴν ἐπὶ τόκῳ ἐτησίῳ 10 ο)ο καὶ καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ ταύτης μὴ ὑπαρχούσης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ μετ' ἀκρόασιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Καταμέτρησις κτήματος

Ἄρθρον 56.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς κηρύσσεται τὸ κτῆμα ἀπαλλοτριωτέον, γίνεται ἡ καταμέτρησις καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας.

2. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ οἱ ἰδιοκτῆται (ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ) τοῦ διανεμητέου κτήματος, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὁμόρων κτημάτων καὶ ἡ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἀγροτῶν ὑποχρεοῦνται προσκαλούμενοι νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ἕνα τοὐλάχιστον ὁριοδείκτην εἰς τὸ συνεργεῖον καταμετρήσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου ἢ ὁ οἰκεῖος ἐλεγκτὴς τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας γνωστοποιεῖ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐποικισμοῦ προσκαλεῖ αὐθημερὸν τοὺς ἀντικλήτους τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν ὅπως ὁρίσωσι παρὰ τῷ εἰρημένῳ συνεργείῳ ἢ ἐλεγκτῇ ὁριοδείκτας, ὑποχρεουμένους νὰ παρακολουθῶσιν ἀνελλιπῶς τὸ συνεργεῖον καταμετρήσεως, χορηγοῦντες ὑπευθύνως πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων πληροφορίαν.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἔχει ὁρισθῇ ἀντίκλητος παρὰ τῷ γραφείῳ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὑποδειχθεὶς ὁριοδείκτης δὲν παρακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὸ συνεργεῖον ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀγνοεῖ νὰ ὑποδείξῃ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν καταμέτρησιν ὅρια, ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου συντάσσει πρωτόκολλον περὶ τούτου ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων ἐκ τῶν ἐργαζομένων ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ συνεργείου ἐκτελουμένας καταμετρήσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑποβάλλει τοῦτο πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ συνεργείου ἐκ τοῦ κτήματος εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συνεργεῖον δύναται νὰ ἀρυσθῇ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας, ὁ δὲ ἐνδιαφερόμενος ἰδιοκτήτης δικαιοῦται ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασιῶν τοῦ συνεργείου ἐντῷ κτήματι νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων. Ἡ τοπογραφικὴ ὑπηρεσία ἅμα τῷ καταρτισμῷ τοῦ διαγράμματος τοῦ κτήματος καλεῖ αὐτὸν διὰ τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας ὅπως ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς προσκλήσεως προκαταβάλῃ παρά τινι ταμείῳ τοῦ Κράτους τὴν διὰ τῆς προσκλήσεως ὁριζομένην συνολικὴν δαπάνην τῆς γεννησομένης ἐρεύνης, εἰς ἣν μετὰ ταῦτα προβαίνει ἡ τοπογραφικὴ ὑπηρεσία τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐ ισταμένου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ ἀνωτέρω συνολικὴ δαπάνη ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος ἀλλὰ προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταχθέντος ἤδη διαγράμματος.

4. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ὁριοδεικτῶν ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου ὀφείλει νὰ σημειοῖ ἐν τῷ σχεδιαγράμματι τὰς ἀμφισβητουμένας ὁριογραμμὰς συντάσσων εἰς διπλοῦν σχετικὸν πρωτόκολλον, ἐφ' οὗ σχεδιάζονται προχείρως αἱ ὡς ἄνω ὁριογραμμαί, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν διαφωνούντων ὁριοδεικτῶν, καὶ ὑποβάλλων τὸ μὲν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπήν, τὸ δὲ εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐὰν οἱ διαφωνοῦντες ὁριοδεῖκται ἀρνοῦνται νὰ ὑπογράψωσι τὸ ὡς ἄνω πρωτόκολλον ἢ εἶναι ἀγράμματοι, ἀναφέρεται τοῦτο ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε παρακολουθούντων τὰς καταμετρήσεις τοῦ κτήματος. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀμφισβητήσεων ἀποφαίνεται ἡ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος.

Ἄρθρον 57.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐντὸς τοῦ καταμετρουμένου κτήματος ξένων τεμαχίων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ὁριοδείκτην κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ συνεργείου, κοινοποιουμένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ τὸν Δήμαρχον τρεῖς ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν, ὅστις ὑποχρεοῦται αὐθημερὸν νὰ θυροκολλήσῃ ταύτην εἰς τὸ κατάστημα τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου. Ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου συντάσσει ἀποδείξεις εἰς διπλοῦν περὶ τῆς κανονικῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων, ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Συνεργείου καὶ ἑκάστου τῶν ὁριοδεικτῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων, καὶ τὴν μὲν χορηγεῖ εἰς τὸν ὑπογράφοντα ὁριοδείκτην, τὴν δὲ ἑτέραν ὑποβάλλει εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἰδιοκτῆται ξένων τεμαχίων δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἢ δὲν προσέρχονται αὐτοπροσώπως πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων τῆς ἰδιοκτησίας των, ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἢ ὁ Δήμαρχος ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὁριοδείκτου τὰ ὅρια ταῦτα.

2. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενοι ὁριοδεῖκται πληρώνονται ὑπὸ τῶν ὑποδεικνυόντων αὐτούς.

3. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι, ἐκτὸς τῶν μελλόντων ἀπ' ἀρχῆς νὰ καταμετρηθῶσι, διὰ τὰ μὴ καταμετρηθέντα ἤδη ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀγροκτήματα.

Ἄρθρον 58.

1. Πρόεδροι κοινοτήτων, συνεταιρισμῶν ἢ προσφυγικῶν ὁμάδων, ὁριοδεῖκται παραμελοῦντες τὰ ἑαυτῶν ἐκ τοῦ ἄρθρου τούτου πηγάζοντα καθήκοντα, ἀρνούμενοι ἢ δυστροποῦντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, προκαλοῦντες οὕτω προσκόμματα εἰς τοὺς δημοσίους τοπογράφους, διώκονται ἐγκλήσει τοῦ προισταμένου συνεργείου κατὰ τὰς περὶ παραβάσεως τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ποινικὸν δικαστήριον ἐπιβαλλομένης αὐτοῖς χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ τριακοσίων μέχρι τρισχιλίων δραχμῶν.

2. Πᾶς καταστρέφων, βλάπτων, μετακινῶν ἢ ἀφαιρῶν τριγωνομετρικὰ σημεῖα, πασσάλους, καὶ ἐν γένει σήματα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας διώκεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιβαλλομένης ἅμα πρὸς τῇ χρηματικῇ ποινῇ καὶ ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ δέκα ἡμερῶν ἕως τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 59.

1. Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένῃ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ μετέχοντος εἰς

αὐτὸ τοῦ προϊσταμένου ἢ ἐπιθεωρητοῦ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ὡρισμένας περιφερείας ἢ ὡρισμένα κτήματα πρόοδος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἄνευ προηγουμένης καταμετρήσεως.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας πρόχειρος καταμέτρησις πρὸς ἐξακρίβωσιν κατὰ προσέγγισιν τῆς ὁλικῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος.

Καταμέτρησις συνοικισμῶν. Ἐκτέλεσις σχεδίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 60.

1. Ἡ καταμέτρησις τῶν ὑπαρχόντων χωρίων ἢ συνοικισμῶν μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἢ ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 56,57 καὶ 58 τοῦ παρόντος, ἡ ἀποτύπωσις τῆς περιοχῆς νέων συνοικισμῶν ἐν αὐτοῖς ἡ μελέτη καὶ τὸ σχέδιον τῆς ρυμοτομίας καὶ ἡ ἐν γένει ἐφαρμογὴ αὐτοῦ γίνονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

2. Ἡ καταμέτρησις καὶ ἀποτύπωσις τῶν συνοικισμῶν γίνεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὅλου ἀγροκτήματος, ὅπου δὲ παρελείφθη, ἐνεργεῖται αὕτη συμπληρωματικῶς ἐκ τῶν ὑστέρων

Ἄρθρον 61.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων ρυμοτομίας τῶν συνοικισμῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λαχανοκήπων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὡς καὶ ἡ διανομὴ τοῦ κτήματος, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον, κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀνάγκης, τῆς διανομῆς τῶν συνοικισμῶν κεχωρισμένως ἀπὸ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν.

2. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένου, ἐγκρίνεται ἡ μελέτη καὶ τὸ σχέδιον τῆς ρυμοτομίας τοῦ συνοικισμοῦ, τροποποίησις δὲ τοῦ Διατάγματος ἐπιτρέπεται ἐφ' ἅπαξ μόνον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὅμοιον Διάταγμα καθορίζει τὰς λεπτομερείας καὶ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 62.

1. Αἰτήσει τοῦ συνεταιρισμοῦ μετ' ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ν' ἀναθέσῃ τὴν μελέτην ρυμοτομίας καὶ τὴν σχεδίασιν τοῦ συνοικισμοῦ ἐν ὑπάρχοντι διαγράμματι, ὡς καὶ τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λαχανοκήπων εἰς ἰδιώτην τοπογράφον ἀμοιβόμενον κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 80 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα.

2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐν ἐδαφ. 1 μελέτης καὶ ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων πρὶν ἢ ἐλεγχθῇ καὶ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας μετ' αὐτοψίαν ἀνωτέρου ὑπαλλήλου αὐτῆς.

Ἄρθρον 63,

1. Παρισταμένης ἀνάγκης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας τοῦ χωρίου ἢ τοῦ συνοικισμοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις οἱωνδήποτε μικροδιοκτησιῶν καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτῶν διὰ γαιῶν ἴσης ἐκτάσεως ἢ ἀξίας ἐκ τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν μετὰ σύμφωνον ἀπὸ κοινοῦ ἔγγραφον πρότασιν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τοπογράφου καὶ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ κοινοποιουμένην τοῖς ἐνδιαφερομένοις.

2. Περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀποφαίνεται δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων καὶ ταύτης μὴ ὑπαρχούσης Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου καὶ ἑτέρων δύο ὑπαλλήλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 64.

1. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιτρέπεται ἐπίσης καθ' ὅμοιον τρόπον ἡ κατεδάφισις οἰκίας ἢ παραρτήματος αὐτῆς καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις γηπέδων, τῆς ὀφειλομένης διὰ ταῦτα ἀποζημιώσεως ὁριζομένης κατὰ τὴν σχετικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου καὶ περιεχούσης τὴν πραγματικὴν ἀξίαν αὐτῶν μετὰ πάσης θετικῆς ζημίας τοῦ δικαιούχου.

2. Ἡ διαδικασία τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἀνακόπτει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς μὴ δεχομένων πλέον τοῦ τριμήνου ἀναβολὴν ἀπὸ τῆς ταχθείσης ἐν τῇ ἀποφάσει προθεσμίας χορηγουμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ ἀποζημίωσις βαρύνουσα τὸν συνεταιρισμὸν καταβάλλεται ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ὁλοσχερῶς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ὑπερημερίᾳ εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑποχρεουμένων ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον.

Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώπεων.

Ἄρθρον 65.

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις, τριμελὴς ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἑτέρου Πρωτοδίκου ὡς προέδρου, καὶ δύο δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐχόντων βαθμὸν τοὐλάχιστον γραμματέως α' τάξεως ὧν ὁ εἷς τοὐλάχιστον γεωπόνος, εἰ δυνατὸν διπλωματοῦχος ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ὁρίζονται οἱ μετέχοντες τῆς ἐπιτροπῆς δημόσιοι λειτουργοὶ καὶ οἱ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν ἐπιτροπὴν θεωροῦνται ἀπεσπασμένοι, εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν καὶ μόνην ἀσχολοῦνται. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δύνανται νὰ μετάσχουν ὡς εἰσηγηταὶ ἄνευ ψήφου καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος ἡ σύστασις πλειόνων ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ὧν ἡ ἕδρα δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀποσπᾶται παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Πρωτοδικείῳ ἀριθμὸς πρωτοδικῶν ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνιστωμένων ἐπιτροπῶν.

4. Χρέη γραμματέως ἐκπληροῖ δικαστικὸς γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καί, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐποικισμοῦ ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Διαδικασία. Πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς Ἐπιτροπῆς

Ἄρθρον 66.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων συνεδριάζει νομίμως παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Ἡ γνώμη τῆς μειονοψηφίας καταχωρίζεται ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ πάντα τὰ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν δικαιώματα τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀσκεῖ πειθαρχικὴν διαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀμέλειαν ἢ ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου μέχρις ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, πλὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὑποκειμένου εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

6. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ οἱαδήποτε ἀποδεικτικὰ μέσα, μὴ δεσμευομένη ὑπὸ δικονομικῶν διατάξεων καὶ ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐξακρίβωσιν τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητά της ὑπαγομένων ἀντικειμένων.

Δικαιοδοσία Ἐπιτροπῆς. Ἀπόφασις αὐτῆς.

Ἄρθρον 67.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων κατατάσσει ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεώς της τοὺς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου, ὁρίζει τὴν ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου ὡς καὶ τῶν συνεταιρικῶν τοιούτων, προσδιορίζει τὰς εἰς τὸν συνεταιρισμὸν παραχωρητέας ἐκτάσεις καὶ κτίρια, ὁροθετοῦσα ταύτας, καταργεῖ ὑφισταμένας τυχὸν σχέσεις ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων ἢ ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων δυναμένη ἐν ἀνάγκῃ, καὶ νὰ ἱδρύῃ τοιαύτας, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως καὶ ἀποφαίνεται ἐν γένει ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὗται τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, κοινοποιοῦνται διοικητικῶς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ὑποβάλλονται ἐν ἀντιγράφοις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐπιμελείᾳ τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 68.

1. Ὅταν ἕνεκα ἐλλείψεως γαιῶν εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀποκατάστασις πάντων τῶν δικαιουμένων ἐν τῷ κτήματι, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ συνεκδικάσῃ τοῦτο μετ' ἄλλων ὁμόρων, ἐχόντων πλεοναζούσας ἐκτάσεις, καὶ νὰ προσθέσῃ ταύτας εἰς τὸ μὴ ἔχον ἐπάρκειαν κτῆμα.

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀποκατασταθῇ γεωργικῶς ἢ ἐπαγγελματικῶς πρόσφυγες ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της καθορίζει συνολικῶς τὴν πρὸς ἀποκατάστασίν των παραχωρητέαν ἔκτασιν, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον καθορίζει νομίμως τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῆς διακρινομένην ἀπ' ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν πρὸς αὐτόχθονας καλλιεργητὰς παραχωρουμένην ἔκτασιν.

Ἁρμοδιότης κατὰ τόπον.

Ἄρθρον 69.

1. Ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς γεωργικοῦ γραφείου, αἱ δὲ παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν θεωροῦνται ὡς ἁρμοδίως καὶ ἐγκύρως ἐκδεδομέναι.

2. Δι' ἀγροκτήματα κείμενα εἰς τὰς περιφερείας δύο γεωργικῶν γραφείων, ἁρμοδία διὰ τὴν ἐκδίκασιν τούτων εἶναι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται ὁ συνοικισμὸς τῶν ἐγκατοίκων καλλιεργητῶν καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἡ ἐπιτροπή, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ μείζων ἔκτασις τῶν κτημάτων τούτων.

3. Τὴν μεταξὺ ἐπιτροπῶν σύγκρουσιν ἁρμοδιότητος αἴρει ἡ ἁρμοδία διεύθυνσις ἐποικισμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

4. Κτήματα διεκδικούμενα ὑπὸ πλειόνων συνεταιρισμῶν, ἑδρευόντων εἰς διαφόρους γεωργικὰς περιφερείας, ἐκδικάζονται ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων μιᾶς τῶν περιφερειῶν τούτων, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἀμοιβὴ Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 70.

1. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καταβάλλεται δι' ἕκαστον ἐκδικαζόμενον κτῆμα ἐκτάσεως μείζονος τῶν χιλίων στρεμμάτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὸν γραμματέα αὐτῆς τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου παράβολον ἐκ χιλίων δραχμῶν, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρόεδρος λαμβάνει δραχμὰς τριακοσίας ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν ἀνὰ διακοσίας πεντήκοντα καὶ ὁ γραμματεὺς δραχμὰς διακοσίας.

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον παράβολον μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ ἐὰν ἡ ἔκτασις τοῦ ἐκδικαζομένου κτήματος εἶναι ἐλάσσων τῶν χιλίων στρεμμάτων.

3. Ἡ ἔννοια τοῦ κτήματος λαμβάνεται ἀνεξαρτήτως τῆς ὑφισταμένης ἐπ' αὐτοῦ διαιρετῆς ἢ ἐξ ἀδιαιρέτου κυριότητος.

4. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αὐτοψίας ἢ πραγματογνωμοσύνης ὡς καὶ πᾶσα δαπάνη κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος βαρύνουσα τὸ Δημόσιον ὑπολογίζεται εἰς τὸ ὁριστικὸν τίμημα τοῦ κτήματος καὶ καθορίζεται κατὰ στρέμμα εἴτε δι' ἓν κτῆμα εἴτε καὶ δι' ἀριθμὸν κτημάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Πρόσκλησις ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 71.

1. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἢ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ καὶ ὁ συνεταιρισμὸς καλοῦνται ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὅπως λάβουν γνῶσιν παντὸς σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐγγράφου καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ αἰτήματά των. Ἡ πρόσκλησις εἶναι ἔγγραφος καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τοῦ γεωργικοῦ γραφείου ἐπὶ ἀποδείξει, ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἢ διὰ δημοσιεύσεως εἰς μίαν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἢ ἄλλῃ πόλει τοῦ νομοῦ, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους.

2. Ἡ νόμιμος πρόσκλησις τῶν ἐνδιαφερομένων μνημονεύεται ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ὁλοκλήρου τῆς διαδικασίας ἐνώπιον αὐτῆς, ἀπαγγελλομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Πᾶσα ἔνστασις ἰδιοκτητῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς ἐν ἄρθρῳ 38 ὑποχρεώσεις των περὶ μὴ τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας εἶναι ἀπολύτως ἀπαράδεκτος, τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρεχούσης εἰς τὴν 15 Φεβρουαρίου 1923.

Ἀνταλλαγὴ κολληγικῶν ἐκτάσεων πρὸς αὐτοκαλλιεργουμένας.

Ἄρθρον 72.

Εἰς κτήματα, ἔχοντα γαίας κολληγικὰς ἢ ἀντισπορικὰς ἐντὸς αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τμῆμα ἴσης ἀξίας συνεχομένων γαιῶν ἐκ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἀντὶ τῶν κολληγικῶν ἢ ἀντισπορικῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς τοιαύτης ἀνταλλαγῆς εὐχεραίνεται ἡ ἀποκατάστασις τῶν κληρούχων ὡς καὶ ἡ αὐτοκαλλιέργεια.

Ἐκτίμησις κτήματος.

Ἄρθρον 73.

1. Ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ τῆς κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ) ἢ ἄλλο ἐπὶ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαίωμα, ἀποζημίωσις διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματός των ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως (λ. χ. τιμὴ πωλήσεως ἢ ἐνοικίου τοῦ κτήματος, ἢ πλησιοχώρων ἄλλων ὁμοίων παραγωγικότης τοῦ ἐδάφους, καθαρὰ πρόσοδος, ἐκτίμησις περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν, συγκριτικὴ ἐκτίμησις γειτονικῶν κτημάτων, νομίμως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία κλπ).

2. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας προπολεμικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐξευρισκομένης κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον.

3. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ὑπολογίζονται προσέτι καὶ αἱ ἀναλογοῦσαι μετὰ τὰς ἀποσβέσεις ὠφέλιμοι δαπάναι τῶν ἐν τῷ κτήματι γενομένων μετὰ τὸ ἔτος 1914 μονίμων βελτιώσεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει αὗται κατεβλήθησαν ὑπὸ τρίτων κατατίθενται ὑπὲρ τοῦ καταβαλόντος καὶ πληρώνονται εἰς τοῦτον προνομιακῶς ἐφ' ὅσον ἔχει δικαίωμα.

4. Ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας παρέχεται προσαύξησις εἴκοσι ἕως τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατόν, προπολεμικὴ δὲ ἀξία ἐννοεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1914 πενταετίας.

5. Ἡ παρεχομένη προσαύξησις ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς ἀξίας ποικίλλει κατὰ κτῆμα ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀσφαλείας, τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως ἑκάστου κτήματος μέχρι τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτάτου ὁρίου, ὅπερ παρέχεται εἰς κτήματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διατελεῖ ὑπὸ ἄκρως εὐμενεῖς συνθήκας.

6. Ἡ μείζων ἀξία, ἣν προσεπόρισαν εἰς τὸ κτῆμα οἱ ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων προελθόντες ἐπωφελέστεροι ὅροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, λ.χ. ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πύκνωσις συγκοινωνίας κλπ., δέον νὰ προσμετρηθῇ εἰς μερικὸν τῆς προσαυξήσεως συμψηφισμόν.

Πρόσθετος προσαύξησις.

Ἄρθρον 74.

Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος ἐξευρισκομένης ἀποζημιώσεως, ἥτις καὶ μόνη βαρύνει τοὺς ἀποκαθισταμένους κατὰ τὸν παρόντα νόμον κληρούχους, τὸ Δημόσιον καταβάλλει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενον τρόπον πρόσθετον προσαύξησιν 50 ο)ο ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. 1—3 ὁριζομένης βασικῆς ἀποζημιώσεως εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, διακρινομένην ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ κτήματος.

Μεταγραφὴ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 75.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου αὐτῆς ἢ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς δὲ ταύτης περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος, πλὴν τῶν ἤδη εἰς τοῦτο περιελθουσῶν ἐκτάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 40 καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ὡς ἀπαλλοτριωτέα κριθέντα ἀκίνητα συμφώνως καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 86 καὶ 87 τοῦ παρόντος.

Διαδικασία ἐπὶ κτημάτων Δημοσίου (Ἰμλιάκια).

Ἄρθρον 76.

1. Ἡ παραχώρησις ἀγροτικῶν κτημάτων ἀνηκόντων ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον ὑπόκειται εἰς τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, καθοριζούσης καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κανόνας.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας (Ἰμλιάκια) ὁρίζεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ διὰ δημοπρασίας βεβαιωθέντος μέσου ἐτησίου καθαροῦ ἐνοικίου τῆς μέχρι τέλους 1915 τριετίας.

3. Μὴ ἐνεργηθείσης τυχὸν δημοπρασίας κατά τι τῶν ἐτῶν τῆς ἄνω τριετίας τὸ μέσον καθαρὸν ἐτήσιον ἐνοίκιον ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη ἐνοικιάσεων καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 77.

1. Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τῶν κλήρων τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας (Ἰμλιάκια), τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν κληρονομικῶν νομέων (μπασταινούχων) κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 καὶ 27 τοῦ νόμου 2922 γίνεται μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ καθορισθέντος τιμήματος διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ.

2. Τὸ παραχωρητήριον τοῦτο, συντεταγμένον κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν μεταγραφῶν καὶ ἀποτελεῖ τὸν ὁριστικὸν τίτλον κυριότητος τοῦ κλήρου.

Παραχώρησις εἰς κοινότητας.

Ἄρθρον 78.

1. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, τὰς Μονάς, θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα τὰ ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ ἐχόντων μικρὰν καλλιεργήσιμον ἢ καλλιεργουμένην ἔκτασιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βοσκήσιμον ἢ δασικὴν τοιαύτην, δύναται ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐπιμόρτων ἢ ἐπ' ἀντισπόρῳ καλλιεργητῶν τοῦ κτήματος νὰ παραχωρήσῃ τὴν λοιπὴν ἔκτασίν των, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, πρὸς κοινὴν ἀπάντων τῶν κατοίκων χρῆσιν εἰς τὴν κοινότητα τοῦ χωρίου ὑποχρεουμένην εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται καὶ ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ἐφ' ᾧ ν ὅμως ἡ παραχωρητέα τῇ κοινότητι βοσκήσιμος ἔκτασις δὲν δύναται νὰ εἶναι ὑπερτέρα τῶν ἀπολύτως ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν αὐτῆς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐπ' αὐτῶν προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

3. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς βαρυνούσης τὴν Κοινότητα ἀποζημιώσεως κανονίζεται διὰ Διατάγματος.

Διαχωρισμός. Προσωρινὴ διανομή.

Ἄρθρον 79.

1. Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπαλλήλων, ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως εἷς γεωπόνος καὶ εἷς τοπογράφος μηχανικὸς ἢ γεωμέτρης, ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἔχοντος εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἐντολὴν ἀνωτέρου δημοσίου λειτουργοῦ, μεταβαίνει ἐπὶ τόπου καὶ μετ' ἀκρόασιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν, α') διαχωρίζει τὴν ἐξαιρεθεῖσαν ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασιν ὁροσημαίνουσα ταύτην, β') διανέμει προσωρινῶς εἰς τοὺς δικαιωθέντας κληρούχους τὰς καλλιεργησίμους ἐκτάσεις τοῦ κτήματος καὶ γ') διαχωρίζει ἐπίσης τὸν συνεταιρικὸν κλῆρον, τὰς κοινὰς ἐκτάσεις ὡς καὶ τὰς ἐκτάσεις αἱ ὁποῖαι προωρίσθησαν διὰ τὸν συνοικισμόν.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀποφαίνεται κατὰ πλειοψηφίαν συντάσσουσα περὶ τῶν ἑαυτῆς πράξεων πρωτόκολλον τὸ ὁποῖον ὑπογράφουν, ἐὰν θέλουν, ὅ τε πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ ὁ ἰδιοκτήτης ἢ οἱ ἀντιπρόσωποί των.

3. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὑποχρεωτικαὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶς.

Ἄρθρον 80.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει εἶναι ἀδύνατος ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συγκρότησις τῆς ἐπιτροπῆς ἢ ἡ συγκροτηθεῖσα δὲν δύναται νὰ ἐπιληφθῇ τῆς προσωρινῆς διανομῆς, ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην καὶ τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ νὰ γίνῃ αὕτη ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει τὸ καταστατικὸν ἢ ἀπόφασις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἀφοῦ προηγουμένως ὁ προϊστάμενος ἐποικισμοῦ διαχωρίσῃ προχείρως, κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς, τὰς παρα-

χωρηθείσας ἐκτάσεις ἀπ' ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἐξηρέθησαν τῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ χαράξεως χωριστικῆς γραμμῆς συντάσσων περὶ τούτου πρωτόκολλον ὑποχρεωτικὸν δι' ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ μέχρις οὗ ἀποφασίσῃ ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπή.

2. Μετ' ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως εἰς ἣν παρίσταται εἷς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ἁρμοδίου γραφείου ἐποικισμοῦ δύναται τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ νὰ ἀναθέσῃ τὴν προσωρινὴν διανομὴν εἰς ἰδιώτην τοπογράφον ἐπ' ἀμοιβῇ ὁριζομένῃ δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ καὶ καταβαλλομένῃ ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ διαχωρισμὸς γίνεται ὑπὸ δημελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἑνὸς γεωπόνου καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ ἢ γεωμέτρου ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 80 ἐπιτροπῆς.

3. Πᾶσαι αἱ προκύπτουσαι κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀμφισβητήσεις ἐπιλύονται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 81.

1. Κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν τῶν γαιῶν, εἰ δυνατόν, τηροῦνται αἱ ὑφιστάμεναι καλλιεργητικαὶ σχέσεις, τῶν ἐκ τῶν κληρούχων καλλιεργούντων ἐπὶ μορφῇ ἢ ἀντισπόρῳ διατηρούντων τὰς ὑπ' αὐτῶν καλλιεργουμένας ἐκτάσεις κατὰ τὴν ἔκτασιν τοῦ κλήρου των, τῶν δὲ λοιπῶν καλλιεργητῶν ἐγκαθισταμένων εἰς τὰς λοιπὰς παραχωρηθείσας καλλιεργησίμους ἐκτάσεις.

2. Ὡσαύτως μεταβολὴ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς κατοικίας καὶ τὰ πρὸς ἐξάσκησιν τέχνης χρήσιμα κτίρια, δυναμένης οὐχ ἧττον κατὰ περιπτώσεις ἀνάγκης τῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου νὰ κατανείμῃ προσωρινῶς εἰς τοὺς δικαιωθέντας κληρούχους τὰ κτίρια καὶ νὰ περιορίσῃ τοὺς κατέχοντας πλείονα τοιαῦτα εἰς τὸν ἀνάγκαῖον μόνον χῶρον.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω γινομένη προσωρινὴ διανομὴ μετὰ ἓν τοὐλάχιστον ἔτος ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως αὐτῆς νὰ κηρυχθῇ ὁριστική, ἐὰν ἐτηρήθησαν οἱ περὶ διανομῆς νόμιμοι ὁρισμοὶ καὶ ἐὰν συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τὰ ἐννέα δέκατα τῶν κληρούχων.

Ἀπόφασις Πρωτοδικείου.

Ἄρθρον 82.

1. Ἐπὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων ἀποζημιώσεως ἀποφαίνεται τελεσιδίκως καὶ ἀμετακλήτως τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τῆς περιφερείας τοῦ ἀγροκτήματος.

2. Τὴν πρώτην δικάσιμον τοῦ Πρωτοδικείου μετὰ ἕνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ὑποχρεοῦται μετὰ κλήτευσιν τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἄνευ περαιτέρω διαδικασίας νὰ εἰσαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον ὀφείλει ἐντὸς δύο τὸ πολὺ μηνῶν νὰ ἐκδώσῃ κατ' ἰδίαν κρίσιν, συμφώνως πρὸς τοὺς κατὰ τὸν παρόντα νόμον γενικοὺς κανόνας, τὴν δικαστικὴν αὐτοῦ ἀπόφασιν περὶ τῆς καταβλητέας εἰς ταὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως.

3. Εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην δὲν συμπεριλαμβάνεται ἡ παραμένουσα ὁριστικῶς εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἔκτασις.

4. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, καθ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἄσκησις οὐδενὸς ἐνδίκου μέσου, μετὰ τὴν δημοσίευσίν της ἀποτελεῖ τίτλον ἐκτελεστὸν ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατάθεσιν τῆς ἐν αὐτῇ ὁριζομένης ἀποζημιώσεως.

Κατάθεσις ἀποζημιώσεως

Ἄρθρον 83.

1. Ἡ τελειωτικῶς ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις κατατίθεται εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ ὁριζομένη ἀποζημίωσις διὰ τὰ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα τῶν ἀλλοδαπῶν κατατίθεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀντὶ ὁμολογιῶν εἰς μετρητά.

Ὑπολείμματα ἰδιοκτήτου.

Ἄρθρον 84.

Εἰς ὑπολείμματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον αἱ ὑφιστάμεναι ἀγροτικαὶ σχέσεις καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐπομένης γεωργικῆς περιόδου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπέκτησε τὴν νομὴν τοῦ κτήματος ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμός.

Ρύθμισις δουλειῶν.

Ἄρθρον 85.

1. Δὲν θίγονται διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ὁδικαὶ καὶ ὑδατικαὶ σχέσεις τοῦ κτήματος, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κεκτημένα δικαιώματα ξυλεύσεως τῶν γεωργῶν εἰς τὰ δάση τοῦ κτήματος.

2. Δύναται οὐχ ἧττον ἡ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς διαρρύθμισιν τῶν ὑφισταμένων ἐν γένει δουλειῶν, μὴ παραβλάπτουσαν δικαιώματα τρίτων, ἐὰν αὕτη ἕνεκα τῆς διανομῆς τοῦ κτήματος καθίσταται ἀναγκαία ἢ ἐπωφελής.

3. Πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, ὁ ἁρμόδιος, τῆς τοποθεσίας τοῦ κτήματος, Εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ δύναται νὰ συστήσῃ δι' ἀνεκκλήτου ἀποράσεώς του δουλείαν ἢ νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ νὰ μεταβάλῃ ὑπάρχουσαν τοιαύτην ὑπὲρ ἀποκατασταθέντων ἐν τῷ κτήματι προσφύγων, τῆς διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἀφειλομένης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς δουλείας κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ παρόντος

Βάρη κτήματος, ἀπαιτήσεις, κυριότης.

Ἀπόφασις περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 86.

1. Μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους ἡκυριότης μεταβαίνει ἐλευθέρα παντὸς βάρους εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ τέως ἰδιοκτήτου, ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου, στηριζομένη ἐφ' οἱουδήποτε δικαιώματος προσωπικοῦ ἢ ἐμπραγμάτου ἢ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν διαδικασίας, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου, ἀποσβέννυται, μόνον δὲ ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς κατατεθείσης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἀποζημιώσεως, ἢ κατὰ τοῦ προσώπου, εἰς ὃ κατεβλήθη αὕτη δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

3. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ κτήματος ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ δέον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ν' ἀποστέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περίληψιν, περιέχουσαν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν προσωνυμίαν τοῦ κτήματος, τὴν τοποθεσίαν, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

4. Ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι καὶ οἱ καταστχόντες δανεισταί, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκ τοῦ κατατεθέντος τιμήματος, τηρουμένης σειρᾶς τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν κατὰ τὴν διανομὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 87.

1. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐκδίδει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπόφασιν, ἐν ᾗ καθορίζει τὸ ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος καταβλητέον ἀμέσως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσόν, διατάσσει δὲ τὴν μὴ ἀπόδοσιν εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπολοίπου μέχρις ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καθορίζεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἐξ ἀδιαιρέτου τμήματος τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. 1 α′ τοῦ παρόντος.

2. Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται περὶ πάσης ἀμφισβητήσεως ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος, ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος τοῦ κτήματος, ἐν ᾗ δὲ περιπώσει δίγονται ὁπωσδήποτε δικαιώματα Δημοσίου, δύναται νὰ ζητῆται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ. Μέχρι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἡ ἀποζημίωσις παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Μεταβίβασις κτήματος εἰς συνεταιρισμόν.

Ἄρθρον 88.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς, ἡ κυριότης τοῦ κτήματος μεταβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν οἰκεῖον συνεταιρισμὸν διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον διὰ Διατάγματος.

2. Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ ἐπιδικασθεῖσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημίωσις σὺν τῇ προσθήκῃ α′) πάσης δαπάνης γενομένης παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν, β′) ποσοῦ 5 ο/ο ἐπὶ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως, δυναμένου ν' αὐξηθῇ καὶ μέχρις 20 ο/ο δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὡρισμένης περιοχῆς. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ ἀποτελεῖ μετὰ τῶν τόκων του, τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῶν κληρούχων καὶ τῶν καταβαλλομένων παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἴδιον κεφάλαιον, δυνάμενον νὰ ἀποσυρθῇ ὁποτεδήποτε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς προικοδότησιν ἱδρυθησομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους γεωργικῆς τραπέζης, ἢ καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀμέσως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου ἢ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀποκλειστικῶς ὑπὲρ τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβαλλόντων συνεταιρισμῶν καὶ ἀναλόγως τῆς καταβολῆς αὐτῶν, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Τὸ κτῆμα λογίζεται μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτοδικαίως ἐνυπόθηκον εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ οὗ ἐγγράφεται προσθέτως ὑποθήκη ἀτελῶς, εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Ἐξόφλησις τιμήματος. Τόκος.

Ἄρθρον 89.

1. Τὸ τίμημα καταβαλλόμενον τῆς μετρητοῖς ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ δι' εἴκοσι ἐτησίων ἴσων δόσεων κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 8 ο/ο ἐτησίως, τῶν ὑποχρέων εἰς πληρωμὴν δυναμένων νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἢ καὶ ἅπασαν τὴν ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς των ἐκπιπτομένου τοῦ τόκου τῆς χρεωλυσίας ἀναλόγως.

2. Ὁ τόκος λογίζεται, ἀφ' ἧς ἤρξατο τρέχον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ παρόντος καθοριζόμενον μίσθωμα.

3. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἰσχύει καὶ διὰ τὰ κτήματα ἐκεῖνα ἄτινα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα καὶ ἀνακληθέντα ἐκηρύχθησαν ἐκ νέου, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν παρέλαβεν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν νομήν.

4. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 133 τοῦ παρόντος καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἐσοδείαν ποσὰ συνυπολογίζονται ἔναντι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τόκων. Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐκπίπτονται ἐκ τῆς καθορισθείσης ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως τὰ δὲ ἐπὶ ἔλαττον καταβάλλονται ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν εἰς μετρητὰ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 90.

1. Μετὰ τὴν μεταβίβασιν τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν γίνεται ἡ ὁριστικὴ διανομὴ αὐτοῦ εἰς τοὺς κληρούχους, τοῦ τρόπου καὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς καθοριζομένων διὰ διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου.

2. Κατὰ τὴν διανομὴν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα διαφόρου ποιότητος κατάτμησις τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν εἰς πλείονας τῶν τριῶν κατηγοριῶν, ἐὰν δὲ ἡ ποιότης τῆς γῆς δὲν διαφέρῃ οὐσιωδῶς δὲν γίνεται κατάτμησις γαιῶν εἰς κατηγορίας.

3. Οἱ κλῆροι δι' ἑκάστην τάξιν κληρούχων εἶνε ἴσοι κατ' ἔκτασιν, τὸ δὲ παρεχόμενον χάριν τῶν τέκνων κλάσμα δὲν ὑπολογίζεται πρὸς καθορισμὸν τῆς ἰσότητος αὐτῶν.

4. Αἱ πεφυτευμέναι διὰ φυτειῶν ἢ δένδρων ἐκτάσεις διανέμονται κατὰ προτίμησιν, ἐὰν δὲν προσκόπτῃ ἡ διανομή, εἰς τοὺς κληρούχους, οἱ ὁποῖοι κατέχουν ταύτας.

Μεταβίβασις κλήρων εἰς δικαιούχους.

Ἄρθρον 91.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁριστικῆς διανομῆς οἱ κλῆροι τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος παραχωροῦνται εἰς τοὺς δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως δι' ὁριστικῶν παραχωρητηρίων ὑπογραφομένων παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ὁ τύπος αὐτῶν θέλει ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος.

Ἐκμετάλλευσις κλήρων. Ἔκπτωσις.

Ἄρθρον 92.

1. Ἕκαστος κληροῦχος ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του τὸν παραχωρηθέντα αὐτῷ κλῆρον. Ἐάν, μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως, κληροῦχος δὲν καλλιεργήσῃ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ κλήρου του κατὰ τὸ ἰσχῦον σύστημα καλλιεργείας, δύναται νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, διατιθεμένου τοῦ κλήρου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 101 τοῦ παρόντος, ἐφαρμοζομένης τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ἐπὶ τῶν κληρούχων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ προηγούμενον νόμον κτημάτων.

2. Ἡ ἔκπτωσις ἀπὸ τοῦ κλήρου διατάσσεται προσέτι καὶ μετὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως κατὰ τὸν τρόπον τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ ὅταν ὁ κληροῦχος ἐντὸς αὐτοῦ, τοῦ πρώτου ἔτους, δὲν ἐπιληφθῇ τῆς καλλιεργείας καὶ τμήματος ἔστω τοῦ κλήρου ἢ δὲν παρασκευασθῇ ἀποδεδειγμένως διὰ τὴν καλλιέργειάν του.

Ἄρθρον 93.

Ἐὰν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, εὑρεθῇ ὅτι ἡ δηλωθεῖσα ὑ ὸ τοῦ κληρούχου γαιοκτησία του εἶναι μεγαλειτέρα τῆς π αὐτοῦ δηλωθείσης, ἀφαιρεῖται ἐκ τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως τὸ διπλάσιον τῆς ἀποκρυβείσης καὶ διατίθεται πρὸς ἀποκατάστασιν ἄλλων καλλιεργητῶν ἢ πρὸς προσαύξησιν τῶν συνετα ι ῶν λήρων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμ δότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἐκμίσθωσις κλήρου.

Ἄρθρον 94.

Ἐπιτρέπεται οὐχ ἧττον, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἐκδιδομένην μετὰ γνωμάτευσιν τῆς ἐπι-

τροπῆς ἐπὶ τῆς διανομῆς, ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ κλήρου ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἄλλης σωματικῆς βλάβης τοῦ κληρούχου, καθιστα μένου ἀνικάνου πρὸς αὐτοπρόσωπον τοῦ κτήματος ἐκμετάλλευσιν.

Ἀναπαλλοτρίωτον κλήρων.

Ἄρθρον 95.

1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ἡ πώλησις ἢ ὁπωσδήποτε ἡ διάθεσις ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τῶν κλήρων τῶν καλλιεργητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποκατεστάθησαν γεωργικῶς δι' ἀναγκαστικῆς ἢ ἑκουσίας μεταβιβάσεως ἀπαλλοτριωτέων ἀγροκτημάτων.

2. Ἐπὶ τῶν κλήρων ὅμως τῶν δι' ἑκουσίας ἀγορᾶς ἀποκαθισταμένων ἀγροτῶν, ἐπιτρέπεται μετ' ἀναδρομικότητος ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος τοῦ κλήρου.

3. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐπιτρέπεται μὲν ἡ ἐκποίησις τούτου, ἀλλ' εἰς πρόσωπα αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντα καὶ μὴ λαβόντα κἂν κλῆρον ἢ λαβόντα ἀνεπαρκῆ τοιοῦτον.

Ὑποθήκευσις, κατάσχεσις.

Ἄρθρον 96.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης, ἐπομένης τῆς τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς ὑφισταμένης διὰ τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, πρὸς ἀσφάλειαν δανείων γενομένων εἰς τοὺς κληρούχους μόνον πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐφοδίων ἢ ἐγκαταστάσεων ὑπὲρ τῆς χορηγούσης τὸ δάνειον Τραπέζης ἢ τοῦ Κράτους.

2. Κατάσχεσις καὶ πλειστηριασμὸς ἐπιτρέπεται ὡσαύτως μόνον ἂν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων δόσεων.

3. Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιούτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καὶ πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐξῆς ἀπαιτήσεων:

α') Ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τόκων τιμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν, ἢ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων ἐξ ἀδικήματος ἐπιβληθεισῶν δι' ἀποφάσεως δικαστηρίου.

β') Ἀπαιτήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἰδιωτῶν, προερχομένων ἐκ δικαιώματος νομίμου διατροφῆς ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιεργείας.

γ') Ἀπαιτήσεων ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων λαβουσῶν ὕπαρξιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2922 τῆς 27ης Ἰουλίου 1922.

Ἐκμίσθωσις ἀγραναπαυομένων γαιῶν.

Ἄρθρον 97.

1. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δύνανται νὰ ἐκμισθώνουν διὰ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ ἔτος ἀδείᾳ τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου ἐποικισμοῦ τὰς ἐν ἀγραναπαύσει ἢ πλεοναζούσας βοσκησίμους ἐκτάσεις παραχωρηθείσας αὐτοῖς δι' ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἢ πρωτοκόλλου γραφείου ἐποικισμοῦ εἰς κτηνοτρόφους μὴ συνεταίρους.

2. Παράτασις ἢ ἀνανέωσις τῆς μισθώσεως τῶν πλεοναζουσῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ἓν ἀκόμη ἔτος.

Χρῆσις ὑπὸ μὴ συνεταίρων ἐπὶ κοινῆς βοσκῆς.

Ἄρθρον 98.

1. Ἐπὶ τῆς κοινῆς βοσκῆς τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαιοῦνται χρήσεως ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τῶν συνεταίρων οἱ τυχὸν μὴ ἀποκαθιστάμενοι ἕνεκα ἐπαρκείας ἰδιοκτητῶν γαιῶν (μικροϊδιοκτῆται) καλλιεργηταί, κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου, στερούμενοι ἑτέρων ἐπαρκῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων, ἔναντι ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, αἰτήσει τοῦ συνεταιρισμοῦ, καὶ καταβλητέας αὐτῷ ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν δι' ἰσαρίθμων δόσεων.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἤδη κτημάτων.

Κληρονομία κλήρου.

Ἄρθρον 99.

1. Ἂν κληροῦχός τις ἀποθάνῃ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀτομικοῦ παραχωρητηρίου, εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καλοῦνται ἐν ἴσῃ μοίρᾳ οἱ κατοικοῦντες, καὶ ἐὰν παιοῦτοι δὲν ὑπάρχουσιν ἢ οἱ ὑπάρχοντες ἀποκατεστάθησαν ἢ στεροῦνται τῆς πρὸς ἀποκατάστασιν νομίμου ἱκανότητος, ὁ κλῆρος θεωρεῖται ἀδιάθετος, τῶν τυχὸν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης καταβληθεισῶν δόσεων θεωρουμένων ὡς μισθώματος καὶ ἐκπιπτομένων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἔχει ἀναδρομικὴν ἰσχύν.

2. Ἂν ὁ κληροῦχος ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς κυριότητος, ἡ τύχη τοῦ κλήρου διέπεται ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἀστικοῦ δικαίου.

3. Πλείονες κληρονόμοι ἀποβιοῦντος κληροῦχου ἐκπροσωποῦνται εἰς τὰς πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν σχέσεις των δι' ἑνὸς τῶν συγκληρονόμων, ὁριζομένου κατὰ πλειονοψηφίαν διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ἐποικισμοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας, ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ μετ' ἀκρόασιν διορίζει τὸν ἀντιπρόσωπον.

4. Ἐπὶ ἀνηλίκων κληροῦχων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου.

5. Εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ ἢ τῶν θανόντων ἐν αἰχμαλωσίᾳ καλοῦνται οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι τοῦ ἀστικοῦ δικαίου κατὰ σειρὰν καὶ διαδοχὴν βαθμῶν.

Ἀφάνεια κληροῦχου.

Ἄρθρον 100.

2. Ἡ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων τριετὴς ἀπουσία τῶν στρατευθέντων κληροῦχων, ἐὰν οἱ ἀπουσιάζοντες δὲν ἔχουσιν ἔκτοτε δείξει σημεῖα ὑπάρξεως, ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ θανάτου των, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς κηρύξεως αὐτῶν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς ἀφάνειαν.

Ἀδιάθετοι κλῆροι.

Ἄρθρον 101.

1. Οἱ ἀδιάθετοι κλῆροι, ὡς καὶ οἱ κλῆροι τῶν παραιτηθέντων αὐτῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καὶ τῶν ἐξ αὐτοκαλλιεργείας κτημάτων, διατίθενται ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἢ ἐποίκων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2. Κλῆροι παραχωρηθέντες δὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ εἰς ἀνύπαρκτον πρόσωπον διατίθενται κατὰ τ' ἀνωτέρω.

Ε'. Ὁμολογίαι Ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐκδοσις καὶ ὀνομαστικὴ ἀξία ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 102.

1. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων εἶνε ἀνώνυμοι καὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν τούτων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατόν, δύνανται δὲ νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τίτλους μιᾶς, δέκα καὶ ἑκατὸν ὁμολογιῶν.

3. Διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ρυθμίζεται ἡ ἔκδοσις τῶν ὁμολογιῶν εἰς σειρὰς ἐξ εἴκοσι πέντε ἢ πεντήκοντα ἑκατομμυρίων ἑκάστης.

4. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλο-

τριώσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις προσωρινῶν τοιούτων, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος εἰδικώτερον κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 103.

1. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως φέρουσι ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1925 καὶ ἐφεξῆς τόκον 8 ο)ο ἐτησίως πληρωτέον δι' ἑξαμηνιαίων τοκομεριδίων λήξεως 30 Σεπτεμβρίου καὶ 31 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους.

2. Τὰ τοκομερίδια δὲν ὑπόκεινται εἰς οἱανδήποτε κατάσχεσιν.

3. Ἡ ἀπόσβεσις τῆς ἀξίας αὐτῶν γενήσεται διὰ κληρώσεως ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἑκάστης σειρᾶς αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ διατάγματος, προτάσει τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐκδοθησομένου, τοκοχρεωλυτικοῦ πίνακος.

4. Διὰ διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῶν κληρώσεων καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν.

5. Ἐπίσης διὰ διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ κανονισθήσονται τὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν.

6. Τὰ λήξαντα τοκομερίδια καὶ αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ πρὸς ἐξαργύρωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ πρὸς πληρωμὴν φόρων, παραγραφονται δὲ ἀμφότεραι μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἦσαν πληρωτέαι.

Ἀσφάλεια ὁμολογιῶν. Ὑπεγγυότης ἐσόδων.

Ἄρθρον 104.

1. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τοῦ τε τόκου καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν κληρουμένων κατ' ἔτος ὁμολογιῶν παραχωροῦνται αἱ εἰσπράξεις, ἃς τὸ Δημόσιον θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, αἵτινες καὶ λογίζονται ὡς παρακαταθήκη ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται πᾶσα διάθεσις αὐτῶν δι' ἄλλας ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ὡς καὶ πᾶς συμψηφισμός.

2. Οἱ εἰσπράττοντες τὰ εἰρημένα ποσὰ ταμίαι ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπόλογοι ἔναντι τῶν κατόχων ὁμολογιῶν διὰ πᾶσαν παράβασιν, τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁρισθέντων, ὑποκείμενοι καὶ εἰς ποινικὴν δίωξιν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

3. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων δι' ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως δέον νὰ κατατίθηται ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς τεταγμένης δι' αὐτὴν ἡμέρας τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν ἢ τῇ ἀναλαβούσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν τραπέζῃ.

4. Παρελθούσης τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τοῦ ἐλλείποντος ποσοῦ χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη, διατελοῦσιν ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὑπέγγυοι αἱ ἐκ τοῦ φόρου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ οἱ ἔγγειοι ἐν γένει φόροι καὶ εἰσπράξεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπροθέσμου ἐξοφλήσεως τῶν κατὰ τὴν διετίαν ταύτην ὀφειλομένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Συμπληρωθέντος τοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς διετίας ἀπαιτουμένου ποσοῦ ἡ ὑπεγγυότης παύει καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας.

Ἄρθρον 105.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Υπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν Υπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνός, μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ ἱδρυθησομένης Γεωργικῆς ἢ Κτηματικῆς Τραπέζης, ἀφ' ἑτέρου, δι' ἧς ἡ Τράπεζα ν' ἀναλαμβάνῃ ἢ καὶ συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν, ἐπὶ προμηθείᾳ καταβαλλομένῃ ὑπὸ τῶν ὁμολογιούχων, μὴ δυναμένῃ νὰ ὑπερβῇ τὸ 2 0)0 ἐτησίως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ἐκχωρουμένων ὁριστικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζομένων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμολογιῶν προσόδων.

2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως, ἵνα διὰ διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνός, καὶ ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἢ Τραπέζης ὑφισταμένης ἢ ἱδρυθησομένης ἀφ' ἑτέρου, δι' ἧς αὕτη ν' ἀναλαμβάνῃ ἢ καὶ συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὅλου τῶν ὁμολογιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον, τὸ ἥμισυ τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς μέρος τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου. Πρὸς τὸν οἰκονομικὸν τοῦτον ὀργανισμὸν θέλουσι παραχωρηθῇ προνομιακῶς ἐκτάσεις γαιῶν ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐκμετάλλευσις ὡρισμένων ἀποστραγγιστικῶν, ἀρδευτικῶν ἢ ἄλλων ἔργων γεωργικῶν, ἐν τε τῇ Νέᾳ καὶ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἐπὶ σκοπῷ ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Τρόπος καταβολῆς ὁμολογιῶν. Παραγραφή.

Ἄρθρον 106.

1. Οἱ ταμίαι ἐξοφλοῦντες τὰ ἀποστελλόμενα αὐτοῖς χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ ταχτικῆς ἀποδείξεως τῶν δικαιούχων, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου, παραδίδουσιν αὐτοῖς ἴσης ἀξίας ὁμολογίας τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων εἰσάγουσιν ἀμέσως δι' ἐκδόσεως ταχτικοῦ γραμματίου παραλαβῆς ἐπὶ τοῦ οἰκείου κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων ὑπὸ τὸν τίτλον «προϊὸν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ἐκδόσεως ἔτους.....»

2. Ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ πληρωτέον τοῖς δικαιούχοις ποσὸν ἀφίνει καὶ κλάσματα χρηματικά, μὴ καλυπτόμενα ὑπὸ ἀκεραίας ὁμολογίας, θέλουσι καταβάλλεσθαι ταῦτα, τοῖς δικαιούχοις εἰς μετρητά.

Ἄρθρον 107.

1. Ἐὰν δι' οἱονδήποτε νομικὸν ἢ πραγματικὸν κώλυμα, ἀναγόμενον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου, ἡ ἐξόφλησις τοῦ ἐντάλματος δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, ἐξοφλεῖται τοῦτο ὑπὸ τοῦ ταμίου δι' ἀποδείξεως αὐτοῦ, ἐπὶ συμψηφισμῷ, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν εἰς ὁμολογίας, ἐκδιδομένου τοῦ προσηκόντος γραμματίου παρακαταθήκης αὐτουσίου ἢ καὶ κοινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

2. Ἐπίσης κατατίθεται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν τὸ ἀντίτιμον τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατεθεισῶν εἰς τὸ αὐτὸ ταμεῖον.

3. Ἡ κατὰ τὴν β παράγραφον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου συνιστωμένη παρακαταθήκη ὑπόκειται εἰς πενταετῆ παραγραφήν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠδύνατο νὰ ἀναληφθῇ.

Πλεονεκτήματα ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 108.

1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δύνανται νὰ καταθέσωσιν ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς ταμεῖον ἄλλου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπένδυσις χρημάτων εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως καὶ

α') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου πρόκειται ἢ νὰ καταστῶσι παραγωγὰ χρήματα περιουσίας διατελούσης ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ νὰ κατατεθῶσι ταῦτα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν.

β') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου, πρόκειται νὰ κατατεθῶσι χρήματα εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἢ εἰς Τράπεζαν ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

γ') Ὅσάκις κηδεμὼν ἐκκειμένης κληρονομίας ἔχει εἰς χεῖράς του μετρητὰ χρήματα.

δ') Ὅσάκις ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι ὀφείλουν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους νὰ καταθέσωσιν εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐγγύησιν ἢ μέρος τῶν εἰσπράξεων των.

3. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

α') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκποιουμένων διὰ δημοπρασίας.

β') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ) ἐπὶ δημοσίας γῆς διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας.

Πληρωμὴ δανειστῶν δι' ὁμολογιῶν. Φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 109.

1. Ὁσάκις ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς ὁμολογίας αἱ ἀπαιτήσεις δανειστῶν ἐνυποθήκων ἢ μὴ πληρώνονται εἰς ὁμολογίας κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

3. Τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ αὐτοῦ τοῦ συνθετικοῦ.

Ἀναγραφὴ πιστώσεως εἰς προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 110.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐγγράφεται ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις εἰς βάρος τῆς ὁποίας ἐκδίδονται ὑπὸ τούτου ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων τὰ προσήκοντα χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δὲ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφεται ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη κατ' ἔτος πίστωσις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν τίτλων, ἥτις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ.

Ϛ'. Ἐκμίσθωσις δημοσίων καὶ ἄλλων κτημάτων πρὸς συνεταιρισμούς.

Ἄρθρον 111.

1. Ἀγροτικὰ κτήματα παντὸς εἴδους, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον, εἰς τὰς ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαλελυμένας Μονὰς ἢ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἢ ἐν γένει εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ ἐκμισθῶνται καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀπ' εὐθείας πρὸς συνεταιρισμούς, συνιστωμένους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ συνεταιρισμῶν ἢ τοῦ παρόντος.

2. Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διαλύῃ τὰς ὑφισταμένας ἢ συναφθησομένας μισθώσεις καὶ νὰ ἐκμισθῇ ἀπ' εὐθείας τὰ ὡς ἄνω κτήματα εἰς συνεταιρισμούς.

3. Κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται νὰ δικαιωθῶσι τῆς μισθώσεως καὶ ἄλλα πρόσωπα ὑποχρεωτικῶς ἐγγραφόμενα εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τούτους ἢ καὶ νὰ στερηθῶσι τοῦ δικαιώματος τῆς μισθώσεως μέλη τινὰ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων.

4. Ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, νὰ διαλύῃ τὴν γενομένην μίσθωσιν, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ συνεταιρισμὸς ἀρνηθῇ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὡς ἄνω ἀποφάσεις αὐτοῦ. Τὰ δικαιώματα ταῦτα ἔχει ὁ Ὑπουργὸς καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος γενομένας πρὸς συνεταιρισμοὺς τοιαύτας ἐκμισθώσεις.

Ἄρθρον 112.

1. Ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς καταβολῆς τοῦ μισθώματος, ὡς καὶ οἱ ὅροι, ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἐπὶ τοιούτων μισθώσεων ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

2. Ἡ μίσθωσις θεωρεῖται συναφθεῖσα διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅτι ἀποδέχεται τοὺς ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅρους τῆς μισθώσεως τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὰ ὡς ἄνω νομικὰ πρόσωπα, ὑποχρεουμένων νὰ παραδώσωσι τὸ μίσθιον εἰς τὸν συνεταιρισμόν.

3. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ὁρίζεται καὶ ἡ τυχὸν καταβλητέα εἰς τὸν ὑπάρχοντα μισθωτὴν ἀποζημίωσις, ἣν καταβάλλει ὁ μισθῶν τὸ κτῆμα συνεταιρισμός. Πάντως ὅμως δὲν ὀφείλεται ἀποζημίωσις εἰ μὴ διὰ θετικὴν τοῦ μισθωτοῦ ζημίαν, τῆς διαττάξεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ ἐπὶ τῶν δυνάμει τῶν νόμων 2052 καὶ 2922 γενομένων ἤδη μισθώσεων.

4. Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κτημάτων, ὧν ἡ διαχείρισις ὑπόκειται εἰς τὴν Ἐποπτείαν τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μετέχει τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ μετὰ δικαιώματος ψήφου ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ζ'. Ἐκούσιαι μεταβιβάσεις ἀγροτικῶν κτημάτων ὑπὸ νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 113.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς Μονὰς καὶ ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα τὰ στερούμενα εἴτε ἐκ τοῦ νόμου, εἴτε ἐκ συμβάσεως ἢ καὶ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης δικαιοπραξίας τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκποιήσεως ἢ τῆς ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεως ἀγροκτημάτων, νὰ προβαίνωσιν εἰς συμφωνίας πωλήσεως τοιούτων κτημάτων πρὸς καλλιεργητὰς ὑποκειμένας εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν ἀρχῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁποίων τελεῖ ἡ διαχείρισις τῶν προσώπων τούτων.

1. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐγκρίσεως ταύτης ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας παρέχει τὴν ἄδειαν πρὸς σύναψιν τῆς ὁριστικῆς συμφωνίας ἢ κυροῖ τὴν συναφθεῖσαν ἤδη τοιαύτην.

Η'. Παραχώρησις κλήρων εἰς ἐθνικοὺς ἀγωνιστάς

Ἄρθρον 114.

1. Οἱ ἐν τῷ στρατῷ μετασχόντες ὡς ὁπλῖται τῶν τελευταίων πολέμων καὶ τιμηθέντες διὰ τοῦ πολεμικοῦ σταυροῦ, ὡς καὶ οἱ διαπρέψαντες κατὰ τὸν σήμερον διεξαγόμενον ἀγῶνα καὶ λαμβάνοντες τὸ ἀριστεῖον ἀνδρείας δικαιοῦνται μετὰ τὴν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἀπόλυσίν των νὰ ζητήσωσιν νὰ παραχωρηθῇ αὐτοῖς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ἄνευ πληρωμῆς τινος, κλῆρος γεωργικὸς ἢ ἐπαγγελματικὸς κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 115 καὶ 116 τοῦ παρόντος.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ δικαιούχου τὸ δικαίωμα αὐτοῦ μεταβαίνει εἰς τὰ τέκνα αὐτοῦ, τὴν χήραν ἢ τοὺς γονεῖς του, ἂν εἶναι ἄποροι.

3. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐκ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, προτιμωμένης κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς τοποθεσίας, τὴν ὁποίαν ἤθελεν ἤθελεν ὑποδείξει ὁ αἰτῶν.

Ἄρθρον 115.

1. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ περιγράφοντος ἐν δυνατῇ ἀκριβείᾳ τὰ σύνορα, τὸ ἐμβαδὸν καὶ τὸ εἶδος τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως, περιέχοντος καὶ πρόχειρον τοὐλάχιστον διάγραμμα αὐτῆς.

2. Τὸ παραχωρητήριον μεταγράφεται εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον τῶν μεταγραφῶν ἄνευ πληρωμῆς τέλους, ἢ ἐνσήμου ἢ δικαιώματος.

3. Ἐὰν ὁ ἄμεσος ἀκριβὴς καθορισμὸς τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως δὲν εἶνε ἐφικτός, ἐκδίδεται προσωρινὸν παραχωρητήριον, τὸ ὁποῖον βραδύτερον ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ὁριστικοῦ.

4. Ὁ δυνάμει προσωρινοῦ παραχωρητηρίου κατέχων ἔχει πάντα τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἀγωγὰς τοῦ κυρίου.

Ἄρθρον 116.

1. Οἱ πρὸς οὓς γίνεται ἡ παραχώρησις ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγκατασταθῶσι ἐντὸς ἑξαμήνου εἰς τὰ παραχωρούμενα κτήματα, νὰ κατοικῶσι μονίμως ἐν αὐτοῖς καὶ νὰ ἐνεργῶσι τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶνε ἀνάπηροι.

2. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἄνευ ἀδείας τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἡ ἐκποίησις ὡς καὶ πᾶσα ἐκμίσθωσις τοῦ κτήματος εἴτε ἐπὶ χρήμασιν εἴτε ἐπὶ πληρωμῇ εἰς εἶδος καὶ πᾶσα ἐν γένει συμφωνία τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ κτήματος παρὰ τρίτου.

3. Ἄδεια πρὸς ἐκμίσθωσιν χορηγεῖται εἰς περίπτωσιν συ-

ματικῆς ἀνικανότητος πρὸς αὐτοπρόσωπον ἐκμετάλλευσιν.

4. Ἡ παράβασις οἱουδήποτε ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὅρων βεβαιοῦται διοικητικῶς, χορηγεῖ δὲ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας τὸ δικαίωμα τῆς μονομεροῦς διαλύσεως τῆς παραχωρήσεως. Μετὰ τὴν διάλυσιν ἀποβάλλεται διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ πᾶς κάτοχος ἐκ τοῦ κτήματος.

Θ'. Ἀπαγόρευσις μεταβολῆς ἀγρονικῶν σχέσεω

Ἄρθρον 117.

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβολὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ τῶν εἰς τὰ κτήματα ταῦτα καλλιεργούντων ἐπὶ μορτῇ ἢ καὶ ἀντισπόρῳ, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ὑφισταμένης ἐν αὐτοῖς πραγματικῆς καταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἔξωσις τῶν καλλιεργητῶν τούτων ἐκτός: α') ἂν ὑπάρχῃ ἔγγραφος συμφωνία περὶ παραιτήσεως τοῦ καλλιεργητικοῦ δικαιώματος, ἢ β') ἂν ὁ καλλιεργητὴς προβῇ εἰς κλοπὴν πραγμάτων τοῦ ἰδιοκτήτου, τιμωρηθεὶς ἂν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ παραλείψῃ ἐκ προθέσεως τὴν καλλιέργειαν, καὶ γ') ἂν ὁ αὐτὸς καλλιεργητὴς κέκτηται ἔκτασιν ἐπαρκῆ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ προσωρινὴ ρύθμισις πάσης ἀναφυομένης διαφορᾶς μεταξὺ ἀγροδότου καὶ ἀγρολήπτου ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐννόμων σχέσεων καὶ τῆς διατηρητέας πραγματικῆς καταστάσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΓΨΝΖ' (1911), ἐπὶ δὲ τῆς ἐξώσεως ἐφαρμόζεται ὁ νόμος ΓΩΝΣ' (1911), ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη.

3. Ἡ ἐκουσία μεταβίβασις ἀγροκτήματος εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς διὰ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των ἐπιφέρει μεταβολὴν τῆς ὑφισταμένης σχέσεως καὶ περιορισμὸν τῶν καλλιεργούντων καλλιεργητῶν τῶν μὴ μετεχόντων τῆς ἀγορᾶς τοῦ κτήματος ἐπὶ ἐκτάσεως ἴσης πρὸς τὸν κατὰ μέσον ὅρον γεωργικὸν κλῆρον τῆς περιφερείας.

Γ'. Πειθαρχικαὶ καὶ ποιναὶ διατάξεις.

Κατὰ δημοσίων λειτουργῶν.

Ἄρθρον 118.

1. Δημόσιοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἐδαφ. 2, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀργοῦμενοι ἢ ἀμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ἔργων τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται εἰδικὴ περὶ τούτου πρόνοια ἐν τῷ παρόντι, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ πειθαρχικοῦ προστίμου μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

2. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει τιμωροῦνται διὰ τὰς αὐτὰς παραβάσεις πειθαρχικῶς κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

3. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500 εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ συνεργείου, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, εἰς ὃ συμμετέχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐὰν ἐλεγχθῇ ὅτι παρέλειψε τινὰς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 56 καὶ 57 τοῦ παρόντος ὁριζομένων διατυπώσεων.

Κατὰ συνεταιρισμῶν καὶ κληρούχων.

Ἄρθρον 119.

1. Ἐπίσης τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐδ. 1 ἀναφερομένης ποινῆς πάντα τὰ μέλη τῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς διανομῆς, ἀρνούμενα ὑπηρεσίαν ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτοντα τὰ συμφέροντα τῶν κληρούχων ἢ παραμελοῦντα τὰ καθήκοντά των ἢ παραβαίνοντα τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των ἢ παρέχοντα ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ἢ γνωστοποιήσεις πρὸς τὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς κληρούχους ἢ ἀρνούμενα νὰ παραδώσουν εἰς τοὺς διαδόχους των ἢ τὰς ἀρχὰς πρὸς ἐξέλεγξιν τὰ βιβλία, τὸ ταμεῖον καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εἴδη.

2. Κληροῦχοι ἢ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως, παρεμβάλλοντες ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐπιτροπῶν ἢ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς νομίμους διαταγὰς τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας, ἢ πρὸς ἱκανοποίησιν ἰδίων συμφερόντων παρεμβάλλοντες δυσχερείας εἰς τὸ ἔργον τοῦ συνεταιρισμοῦ, διώκονται, τῇ ἐγκλήσει τοῦ ἁρμοδίου γραφείου, εἰσαγόμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀπειθείας ἢ διεγέρσεως κατ' ἀρχῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται καὶ ποινὴ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ κλήρου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

ΙΑ'. Εἰδικαὶ διατάξεις.

Παραχώρησις ἐμφυτεύσεων καὶ μπασταινῶν.

Ἄρθρον 120.

1. Εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα, γαῖαι καλλιεργούμεναι ἐπ' ἐμφυτεύσει ἢ κατὰ τὸ ἐπικρατοῦν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ σύστημα τῆς κληρονομικῆς νομῆς (μπάσταινα), παραχωροῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κληρούχους ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἢ κληρονομικοὺς νομεῖς, ὧν ὁ κλῆρος συμπληροῦται μόνον δι' ἑτέρων γαιῶν κειμένων εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον κτῆμα πρὸς ἐπάρκειαν.

2. Κληρονομικοὶ νομεῖς (μπασταινοῦχοι) μὴ καλλιεργοῦντες αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των, ἀποκαθίστανται μόνον εἰς κατοικίαν ἢ ἐπαρκῆ διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς μετὰ παραρτημάτων ἔκτασιν καὶ εἰς τὴν τυχὸν ὑπάρχουσαν φυτείαν ἢ κῆπον ἐκτάσεως ὁμοῦ οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν πέντε στρεμμάτων.

3. Ἡ ἐκ τοῦ κτήματος ἀποδημία τοῦ κληρονομικοῦ νομέως μακρὰ ἢ βραχεῖα, συνεχὴς ἢ κατὰ διαλείμματα, δὲν ἀποστερεῖ αὐτὸν τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀποκατάστασιν ἐπὶ γαιῶν, ἐφ' ὅσον αὗται καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του ἢ μελῶν μόνον αὐτῆς.

4. Τηροῦνται ἀναλόγως καὶ περὶ γαιῶν μπασταινουχικῶν αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος πλὴν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προβλέπουσιν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ κλήρου, μὴ ἐχουσῶν ἐφαρμογὴν ἐπὶ μπασταίνης, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον καὶ μειώσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 121.

1. Εἰς τὰ ἐν Ἠπείρῳ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ὁ κλῆρος δύναται νὰ εἶνε οὐ μόνον κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀξίαν ἄνισος, ἐν αὐδεμιᾷ περιπτώσει δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ κλήρου.

2. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου αἱ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος καταλειπόμεναι ἐκτάσεις λαμβάνονται ἐκ τῶν καλλιεργησίμων βοσκοτόπων τοῦ κτήματος καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων ἢ μὴ ἐπαρκούντων, δὲν καταλείπονται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι ἐκτάσεις.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἄρθρου τούτου, ἕνεκα τῆς μεγάλης κατατμήσεως τῶν μπασταινῶν, δύναται νὰ συγκεντρώνῃ καὶ ἑνώνῃ τὰ τμήματα αὐτῶν καὶ νὰ κατανέμῃ ταῦτα κατὰ τὸν νόμον, μεταξὺ τῶν δικαιούχων.

4. Καλλιεργηταὶ καλλιεργοῦντες ἐπὶ κληρονομικῇ νομῇ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς κτήματα ἀποκαθίστανται πλήρως κατὰ προτίμησιν ἐν ᾧ κατοικοῦσι κτήματι.

Ἐξαγορασθεῖσαι ἐμφυτεύσεις.

Ἄρθρον 122.

Ἐκτάσεις γαιῶν ἢ ἀμπέλων, ἐξαγορασθεῖσαι παρὰ τῶν ἐμφυτευτῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2189 διὰ συμβολαίου καὶ παραχωρηθεῖσαι κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων εἰς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν, παραμένουσιν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τῶν ἐξαγορασάντων ἐμφυτευτῶν, ὑποχρέων εἰς καταβολὴν πρὸς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

Ἀναθεωρήσεις, κυρώσεις, ἀκυρώσεις, εἰδικαὶ τροποποιήσεις

Ἄρθρον 123.

Κτήματα ἢ τμήματα κτημάτων, ἐκδικασθέντων κατὰ τὸν νόμον 2052, ὧν τὴν νομὴν δὲν ἀπέκτησεν ὁ συνεταιρισμὸς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀγροτικοῦ Νομοθετικοῦ διατάγματος ἕνεκα τῆς μὴ καταβολῆς τῶν κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον ἀποζημιώσεων, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Ν. διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 πρὸ πάσης ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὑποχρεουμένης νὰ καθορίσῃ τοὺς κληρούχους, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 124.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθεώρησις τῆς καθορισάσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀγροκτήματος Μεγάλο Μέρτσι τοῦ νομοῦ Τρικκάλων προεδρικῆς ἀποφάσεως πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ἐκ σφάλματος ἀποζημίωσιν, διὰ τὰς ἐν τῷ κτήματι παρεμβαλλομένας μικροϊδιοκτησίας.

2. Ἐὰν ἠσκήθη ἔφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν θεωρεῖται αὕτη αὐτοδικαίως ἐκκληθεῖσα ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου καὶ συνεκδικάζεται.

Ἄρθρον 125.

1. Ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐκδοθεῖσαι πρὸ πάσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1923 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 ὁμοίου «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν» ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κυροῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

2. Τυχὸν κηρύξεις ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων ἄνευ τηρήσεως τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδ. 8 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 διατυπώσεων οὐδὲν ἐλάττωμα ἢ ἀκυρότητα ἔχουσιν, ἐνστάσεις δὲ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς ἢ ἐπιτροπῆς περὶ τούτου προβαλλόμεναι εἶνε ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρον 126.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὸ ἀγρόκτημα Μπουχλὰρ τοῦ νομοῦ Λαρίσης ἀκυροῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὸν ὁμώνυμον συνεταιρισμὸν τῆς ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Τσαμάσι» ἐκτάσεως ἥτις παραμένει εἰς τὸν ὅμορον συνεταιρισμὸν τοῦ κτήματος Σουλέτσι, μειουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ Μπουχλὰρ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἀναλογοῦν μέρος, προσδιοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Λαρίσης.

Ἄρθρον 127.

Ἐκ τοῦ ἐν Ἁγίᾳ Μονῇ περιφερείας Τρικκάλων κτήματος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐξαιρεῖται τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις διακοσίων στρεμμάτων καθοριζομένη ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς πρὸς διάθεσιν τούτου κατὰ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ παρόντος εἰς τοὺς ἐν τῷ συνοικισμῷ τούτῳ ἐπαγγελματίας, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν της.

Ἄρθρον 128.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν διὰ τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς ἀποφάσεώς της νὰ ἐπικυρώσῃ εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει δικαιοπραξίας μεταβιβαστικὰς τῆς κυριότητος γαιῶν ἐν ἀπαλλοτριουμένῳ κτήματι πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, τηρουμένου τοῦ ἄρθρ. 2 ἐδ. 1 α' τοῦ παρόντος, ἐφόσον αὗται ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας.

Ἄρθρον 129.

Τμήματα ἀγροκτημάτων κείμενα μέχρι τοῦ 1912 πέραν τῆς μεθορίου γραμμῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐν Θεσσαλίᾳ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, εἰς ὃ τὴν περιφέρειαν κεῖνται οἱ δικαιούμενοι ἐν αὐτοῖς ἀποκαταστάσεως συνοικισμοὶ καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ γραφείου τούτου ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 130.

Αἱ ἐπὶ τῶν κτημάτων Σουφλάρια, Λαρίσης, Μεσδάνι, Δωλῆ Ἰμπραήμ, Μπουλὶ καὶ Ζαΐμ Καρδίτσης, Καμπὶλ Ἀγᾶ, Ἀμὰρ, Νυχτερὲμ-Κουλούρα Τυρνάβου, Ζάρκου, Δουσίκου, Βαρμπόπης, Πατουλιᾶς, Νομῆς, Μικροῦ Μέρτσι καὶ Μπάτας Τρικκάλων, Κουρφαλάκι καὶ τοῦ δημοσίου κτήματος Ἀϊδινίου Ἀλμυροῦ, Γενητσαροχωρίου καὶ Μπαϊρακλῆ Φαρσάλων καὶ Ἀμοῦρι Ἐλασσόνος, Μπεκλίκι, Παλαιοχῶρι, Ἐκὴμ-Βελὲς καὶ Καμινάδες, περιφερείας Καρδίτσης, Πετρόπορος, Βοστίδι καὶ Πυργετός, περιφερείας Τρικκάλων, Τοπουζλὰρ καὶ Μοναστηριακὰ Τυρνάβου, περιφερείας Λαρίσης, Μονῆς Ξενιᾶς, περιφερείας Ἀλμυροῦ, Τσιφλικάκι, περιφερείας Δομοκοῦ, Ζαραβίνας, Κατσικᾶς καὶ Μεγάλου Μπισδουνίου περιφερείας Ἰωαννίνων, ἐπιτρέπεται, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, παραπομπὴ πρὸς γενικὴν ἢ μερικὴν ἐπανεκδίκασιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 131.

1. Ἡ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἄλλης ἐπιτροπῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῶν διαδικασία δὲν ὑπόκειται εἰς οἱονδήποτε τέλος.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ ἑκουσίως ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος.

Σύμβασις μὲ Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ πληρωμὴν τιμήματος.

Ἄρθρον 132.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2922 αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1922 σύμβασιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου 2950, τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὰ κτήματα, ἐφ' ὧν ἐφηρμόσθη ἢ ἐφαρμοσθήσεται ἡ σύμβασις αὕτη, δυναμένη νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ νέας συμβάσεως, κυρουμένης διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ δάνειον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ δι' ἀγορὰν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ τίμημα καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀγορᾶς.

2. Ἐπίσης δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ αἱ ἀπὸ 10 Μαΐου καὶ 17 Ἰουλίου 1924 συμβάσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ αἱ συναφθεῖσαι δυνάμει τοῦ νόμου 2522 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1920 «περὶ πιστωτικῆς ἐνισχύσεως διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν» συμβάσεις.

3. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων θέλουσι τροποποιηθῇ καὶ αἱ διατάξεις τῶν κυρωσάντων τὰς συμβάσεις νόμων.

ΙΒ'. Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἔσοδεία

Ἄρθρον 133.

1. Ἐπὶ τῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐσοδεία ἀπετιμήθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 2521 «περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐσοδείας τῶν κολληγικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν» ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 33, ἐδάφ. 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουνίου 1923, αἱ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως ἀποφάσεις τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924 καὶ ἑξῆς. Οἱ ἀγρατικοὶ συνεταιρισμοὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ παρόντος, τὰ

καθορισθέντα ποσὰ μετὰ προσαυξήσεως 30 ο)ο ἐπ' αὐτῶν.

2. Ἐὰν τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα ἐξεδικάσθησαν μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκτίμησιν τοῦ γεωμόρου, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, παραχωρησάσης διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεώς της μὴ ἐκτιμηθείσας βοσκησίμους, αὐταναλλιεργουμένας ἢ ἄλλας ἐκτάσεις, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 51 ἐκτίμησις αὐτῶν καὶ καλεῖται ὁ ὑπόχρεως συνεταιρισμὸς πρὸς καταβολὴν καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν ἐκτάσεων τούτων.

3. Ἐφ' ὧν κτημάτων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 δὲν καθωρίσθη κατὰ τὸ ἐδ. 1 ἀποζημίωσις διὰ τὸ γεώμορον καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 51 καὶ 52 τοῦ παρόντος.

4. Ἐὰν οἱ ὁπωσδήποτε νεμηθέντες κτήματα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, κατέβαλον μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ γεώμορον ἢ μίσθωμα διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος τῆς κηρύξεως, οἱ ἐκ τούτων συγκροτηθέντες ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν πρὸς τὸ Δημόσιον τοῦ γεωμόρου ἢ μισθώματος διὰ τὴν ἀναφερομένην περίοδον, τὸ δὲ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβαλλόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ παρόντος μίσθωμα ὑπολογίζεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

5. Ἐὰν οἱ καλλιεργηταὶ ἢ οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν κατέβαλον εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὀφειλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος, ὑποχρεοῦνται νὰ συγκαταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον τοῦτο μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος, ἐξευρισκόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

6. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, ἐν περιπτώσει βεβαιουμένης ἀδυναμίας πρὸς ἄμεσον πληρωμήν, νὰ ἐπιμερίσῃ τὸ καταβλητέον ποσὸν εἰς δύο ἐτησίας δόσεις.

Ἰσχὺς νεωτέρων διατάξεων ἐπὶ ἐκκρεμῶν σχέσεων.

Ἀναδρομαί.

Ἄρθρον 134.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, θεωρουμένων ὡς ἀπαλλοτριωτέων, ἐφαρμόζεται τὸ παρόν.

2. Ἐπὶ κτημάτων, ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 ἐξεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων οὐδεμία ἐπέρχεται μεταβολὴ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ρητῶς ἀναφερομένων περιπτώσεων.

3. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτεῖ μόνον ἐπὶ τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 135.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως, τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διαδικασίαν πρὸς καθορισμὸν ταύτης καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῆς ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως δυνάμει τῶν νόμων 1072, 2052 καὶ 2922.

2. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 ὁ γραμματεὺς τῶν Ἐφετῶν, παρ' οἷς ἐκκρεμεῖ ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τοὺς νόμους 1072 καὶ 2052 ἢ τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸν νόμον 2922 μεταβιβάζει ἀμελητὶ ταύτας πρὸς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον ἀποφαινόμενον ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

3. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ἐπέλθῃ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 τελεσιδικία δικαστικῶν ἀποφάσεων καθορισασῶν τὴν ἀποζημίωσιν κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τῶν νόμων περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος οὐδεμίαν ἐπιφέρουσι μεταβολὴν ἐπὶ τῶν οὕτω κεκριμένων. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν κτημάτων τοῦ ἐδαφίου τούτου καταβάλλεται ἡ ἐν ἄρθρῳ 74 ἀναφερομένη προσαύξησις ἀποζημιώσεως.

4. Αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τῶν Ἐφετῶν, κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 15 Φεβρ. 1923, περὶ ἐκτιμήσεως κατὰ περιφερείας τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχὺν των ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 136.

1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἀποφάσεων Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν, διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὰ δυνάμει τῶν νόμων 2052 καὶ 2922 τελεσιδίκως ἐκδικασθέντα ἀγροκτήματα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1924 νομοθετικοῦ διατάγματος ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἤδη εἰς μετρητά, καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως.

2. Αἱ τυχὸν παραμείνασαι ἀνεξόφλητοι ὑποχρεώσεις τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 2922 διαλυθέντων συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἔναντι τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν κτημάτων ἐξοφλοῦνται ἤδη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρεουμένων ἀναλόγως τῶν ἀποκαταστατέων.

Ἄρθρον 137.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ παραπέμψῃ ἀγρόκτημά τι πρὸς ἐπανεκδίκασιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκ τῶν κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κατὰ τὸν κείμενον νόμον, ἐὰν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ παρισταμένου τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ αὐτοπροσώπως ἀποφασίσουν περὶ τούτου διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἡ ἀποζημίωσις τοῦ κτήματος.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν ἀναψηλαφεῖ τὴν ἑαυτοῦ ἀπόφασιν περὶ ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως, τηρουμένων πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

Ἄρθρον 138.

Τμήματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὸ τὸ κράτος προγενεστέρων διατάξεων δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ παρόν, ἐὰν αἱ εἰς ταῦτα ἐξαιρεθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις ὑπερβαίνωσι τὰ ἀνώτατα τιθέμενα ὅρια ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 139.

Μισθώσεις κτημάτων ἐξαγοραζομένων ἢ ἐξαγορασθέντων ἑκουσίως παρὰ συνεταιρισμῶν πρὸς γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν τῶν μελῶν των, διαλύονται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 26 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 140.

Προκειμένης μεταβιβάσεως κυριότητος ἀγροκτήματος εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς πρὸς ἑκουσίαν ἀντὶ τῆς δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλοτριώσεων ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ἐπιτροπὴ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς της, καθορίζει πρότερον κατὰ παραπομπὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τοὺς δικαιουμένους συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ κτήματος καλλιεργητάς, μεθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς αἴρει τὴν ὑφισταμένην ἀπαγόρευσιν πρὸς σύναψιν τῆς σχετικῆς δικαιοπραξίας.

Ἐκκαθάρισις Συνεταιρισμῶν νόμου 2052.

Ἄρθρον 141.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐποικισμοῦ διορίζει ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου γραφείου ἐπιτροπὴν, ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς πεπειραμένου λογιστοῦ καὶ τοῦ παρὰ τῷ γραφείῳ ὑπηρετοῦντος ἐπόπτου Συνεταιρισμῶν ἢ ἐπόπτου Ἐποικισμοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ, ἥτις καλεῖ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν τοῦ νόμου 2052, νὰ προσαγάγωσιν ἐνώπιον αὐτῆς ἅπαντα τὰ διοικητικὰ καὶ λογιστικὰ βιβλία τοῦ Συνεταιρισμοῦ, προσκαλεῖ διὰ τοῦ τύπου τοὺς

τυχὸν δανειστὰς τῶν Συνεταιρισμῶν (ἐκτὸς τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου), ὅπως ἀναγγελθῶσιν ἐντὸς μηνὸς εἰς αὐτήν, μεθ' ὃ προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν Συνεταιρισμῶν συντάσσουσα τὸν ἰσολογισμὸν καὶ πίνακα τῶν ἀξιώσεων καὶ ὑποχρεώσεων ἑνὸς ἑκάστου κληρούχου πρὸς τὸν Συνεταιρισμόν.

2. Διαρκούσης τῆς ἐκκαθαρίσεως ἡ διεύθυνσις τοῦ συνεταιρισμοῦ μεταβιβάζεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκκαθαρίσεως.

3. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συνταχθησόμενοι πίνακες καὶ ἰσολογισμοὶ διαβιβάζονται εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἀποφαινόμενον ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτοὺς διορθώσεων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ὁρίσῃ ὡς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν αὐτῆς κατ' ἀνώτατον ὅρον μέχρι δραχμῶν δισχιλίων δι' ἕκαστον Συνεταιρισμόν, τὰς ὁποίας μετὰ τῶν ἐγκρίτων δημοσέσεων πρὸς ἀναγγελίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν τυχὸν ἄλλων ἐξόδων καταλογίζει εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ ἐκκαθαριζομένου Συνεταιρισμοῦ.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκκαθαρίσεως ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου Συνεταιρισμοῦ πρὸς συλλογὴν κλειστέρων στοιχείων διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 142.

1. Μετὰ πρότασιν τῶν 4)5 τῶν μελῶν τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διαγράφει δι' ἀποφάσεως κληρούχους μὴ καλλιεργοῦντας μηδ' ἀσκοῦντας ἐπάγγελμα δικαιολογοῦν τὴν κληρουχίαν.

2. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, συνεπείᾳ σχετικῆς αἰτήσεως, ἀποφαίνεται ἐφ' ἅπαξ περὶ τῆς ἐγγραφῆς ἢ μὴ ὡς κληρούχων καλλιεργητῶν κακῶς ἢ ἐκ λάθους παραλειφθέντων.

3. Ἡ ἐγγραφὴ τοῦ ἐδαφίου 2 γίνεται καὶ διὰ μειώσεως τοῦ ὁρισθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς κλήρου.

Γ'. Ρύθμισις τῶν ἐννόμων σχέσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τοὺς Ὀθωμανικοὺς νόμους δημ. γαιῶν.

Μετατροπὴ ἐξουσιάσεως εἰς κυριότητα.

Ἄρθρον 143.

1. Εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ) ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων, τῶν ἀποτελούντων τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν (ἐραζὶ-ι- ἐμιριγὲ) κατὰ τὸν νόμον τῆς 7 Ραμαζὰν 1274 (1856) καὶ τοὺς μεταγενεστέρους συσχετικοὺς νόμους, παραχωρεῖται, κατὰ τὰ τέσσαρα πέμπτα ἐξ ἀδιαιρέτου, καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος ἀνῆκον εἰς τὸ δημόσιον δικαίωμα κυριότητος (ρεκαμπέ). Καταργοῦνται δὲ διὰ τὸ μέλλον πάντες οἱ νόμιμοι περιορισμοὶ καὶ οἱ ὑφιστάμενοι περὶ τὴν κληρονομίαν, τὴν κάρπωσιν, τὴν διάθεσιν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ πάντα τὰ ἐπ' αὐτῶν ὑπάρχοντα δικαιώματα τοῦ δημοσίου.

2. Εἰς ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρουμένης κυριότητος τοῦ δημοσίου καὶ τῆς καταργήσεως τῶν ὑπαρχόντων ἐπὶ τῶν τοιούτων κτημάτων νομίμων περιορισμῶν καὶ δικαιωμάτων αὐτοῦ, τὸ δημόσιον ἀνακτᾷ κατὰ τὸ ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ τοῦ ὅλου κτήματος τὸ εἰς τὸν μέχρι τοῦδε ἐξουσιαστὴν παραχωρημένον δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ).

3. Αἱ κατὰ τὰ ἄνω ἐδάφια νομικαὶ μεταβολαὶ ἐπέρχονται αὐτοδικαίως, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2468 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Κυβερνήσεως (20 Μαΐου 1917).

4. Ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα ἐξουσιάσεως ἀποκτᾷ τοιουτοτρόπως τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος ἐπὶ τῶν τεσσάρων πέμπτων ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ κτήματος, τὸ δὲ Δημόσιον δικαίωμα συγκυριότητος καὶ συνδιακατοχῆς κατὰ τὸ ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ αὐτοῦ κτήματος.

Πρόσωπα δικαιούμενα.

Ἄρθρον 144.

Πρὸς καθορισμὸν τῶν προσώπων, ἅτινα ἀποκτῶσι δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος, ὅπερ πρότερον κατεῖχετο ὡς δημοσία γῆ, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν:

α') Οἱ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐξουσιαστῶν ἐκδεδομένοι νόμιμοι τίτλοι ἢ ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τοιαῦτα ἀκίνητα μετεβιβάσθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 147 τῆς 5ης Ἰανουαρίου 1914, αἱ δυνάμει τῶν Ἑλληνικῶν νόμων ἐγκύρως συντελεσθεῖσαι πράξεις μεταβιβάσεως καὶ οἱ τίτλοι τῶν δικαιοπαρόχων.

β') Οἱ ὑπὲρ τῶν πρώην ἐξουσιαστῶν ἐκδεδομένοι τίτλοι ἐὰν οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 54 καὶ 75 τοῦ νόμου τῆς 7 Ραμαζὰν 1274 (ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἰσχυσάντων πρὸ τῆς 5 Ὀκτωβρίου 1912) ἔχοντες δικαίωμα κληρονομικὸν δὲν ἀπέκτησαν τίτλους ἐπ' ὀνόματί των.

γ') Ἡ δεκαετὴς παραγραφή, ἐφ' ὅσον συντρέχουν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 20 καὶ 78 ἐδ. α' τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ δημοσίων γαιῶν, ἐὰν συνεπληρώθη πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀρχικοῦ διατάγματος (20 Μαΐου 1917). Ἐπὶ τῆς περιπτώσεως ὅμως τοῦ ἐδ. β' τοῦ ἄρθρου 78 ἡ παραγραφὴ δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ μόνον ὁ καλλιεργήσας ἔχει δικαίωμα προτιμήσεως κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν γαιῶν τούτων ἀπὸ τὸ Δημόσιον κατὰ τὰ εἰδικῶς διὰ τῶν περὶ διοικήσεως τῶν δημοσίων κτημάτων τοῦ Κράτους νόμων ὁρισθησόμενα.

δ') Ἡ διετὴς παραγραφὴ τῶν εἰς πρόσφυγας παραχωρηθειῶν γαιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν διαταγμάτων τῆς 11 Τζεμαζιοὺλ Ἐββὲλ 1305 καὶ 11 Δεκεμβρίου 1903.

Ἀπαλλαγὴ μικρᾶς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 145.

1. Εἰς γεωργοὺς κατέχοντας καὶ αὐτοκαλλιεργοῦντας γαίας, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν διακοσίων στρεμμάτων ἀσκεποῦς γῆς, ἢ ἰδιοκτήτας φυτειῶν ἴσης ἐκτάσεως, παραχωρεῖται ἄνευ ἀνταλλάγματος τὸ δικαίωμα τῆς πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως εἴτε ἡ καλλιεργουμένη ἢ πεφυτευμένη ἔκτασις ἐξουσιάζεται δυνάμει τίτλου ἢ τῆς κατὰ τὰ εἰρημένα ἄρθρα 20 καὶ 78 παραγραφῆς, εἴτε ἐξεχερσώθη ἐκ νεκρῶν γαιῶν τῇ ἀδείᾳ τῆς ἀρχῆς ἢ ἄνευ αὐτῆς (ἄρθρον 102 νόμου περὶ γαιῶν) ἢ ἐκ γαιῶν ἀφιερωμένων εἰς τὴν κοινὴν χρῆσιν (ἄρθρον 91 καὶ ἐπόμ. τοῦ αὐτοῦ νόμου).

2. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Κτημάτων, καὶ ἐπὶ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, αἵτινες μετεβλήθησαν εἰς τοιαύτας ἐντὸς τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1925 τριακονταετίας, ἐκ γαιῶν ἀπολύτως βαλτωδῶν ἢ ἑλωδῶν, μὴ χρησίμων οὔτε πρὸς καλλιέργειαν οὔτε πρὸς βοσκήν.

3. Τὸ ἐδάφιον 1 ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ παντὸς αὐτοτελοῦς κτήματος ἐκτάσεως κατωτέρας τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων.

Δικαιώματα Δημοσίου.

Ἄρθρον 146.

1. Μένουσιν ἀπαραμείωτα τὰ κατὰ τοὺς Ὀθωμανικοὺς νόμους ἀνήκοντα μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Δημόσιον δικαιώματα ἐπὶ ἐγκαταλειφθεισῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 72 τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου περὶ γαιῶν, ὡς καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, τὰ καθοριζόμενα εἰς τὰ ἄρθρα 91 καὶ ἑπόμενα τοῦ αὐτοῦ νόμου περὶ γαιῶν.

2. Ἡ κυριότης ἐπὶ τοιούτων κτημάτων παραμένει πλήρης εἰς τὸ Δημόσιον, δικαιουμένου νὰ προβῇ εἰς τὴν κατάληψιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀποβολὴν τοῦ παρανόμως κατέχοντος διὰ τῆς διοικητικῆς ὁδοῦ.

3. Τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασικῶν ἐκτάσεων τὰ πηγάζοντα ἐκ διατάξεων τοῦ Ὀθωμανικοῦ νόμου περὶ γαιῶν παραμένουν ἰσχυρά.

Φυτεῖαι καὶ οἰκοδομαί.

Ἄρθρον 147.

1. Ἐὰν ἐπὶ δημοσίων γαιῶν ὑπάρχουν φυτεῖαι ἢ οἰκοδομαί, αἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 7 Ραμαζὰν 1274 ἀνήκουσι κατὰ κυριότητα εἰς ἄλλο πρόσωπον, παρὰ τὸ ἔχον δικαίωμα ἐξουσιάσεως ἐπὶ τῆς δημοσίας γῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 136 τοῦ παρόντος δικαίωμα πλήρους καὶ ἀμετακλήτου κυριότητος παραχωρεῖται ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐδάφους ἐπὶ μὲν φυτειῶν εἰς τὸν ἐμφυτευτήν, ἐπὶ δὲ οἰκοδομῶν εἰς τὸν οἰκοδομήσαντα, ἂν ἡ οἰκοδομὴ εἶναι πολυτιμοτέρα τοῦ ἐδάφους. Τὸ δικαίωμα τῆς χωριστῆς ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ) ἀποσβέννυται, συνολοκληρούμενον πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς κυριότητος.

2. Ὁ ἐμφυτευτὴς ἢ ὁ οἰκοδομήσας ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἀποζημίωσιν εἰς τὸν ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν (τεσσαρούφ) ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ ποσὸν αὐτῆς ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ ἐπιτρέπεται νὰ τάξῃ καὶ διορίαν, μέχρι πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν, πρὸς καταβολὴν αὐτοῦ κατὰ δόσεις μετὰ τοῦ νομίμου τόκου.

3. Διὰ τὰς γεωργικὰς οἰκίας τὰς εὑρισκομένας ἐντὸς τσιφλικίων καὶ χρησιμοποιουμένας πρὸς κατοικίαν τῶν οἰκογενειῶν ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν, τεκμαίρεται, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὅτι ὠκοδομήθησαν ὑπ' αὐτῶν ἢ τῶν γονέων των, ἐφ' ὅσον ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ἐγεννήθη ἐν τῷ ἰδίῳ τσιφλικίῳ καὶ καλλιεργεῖ ἀπὸ μιᾶς τουλάχιστον γενεᾶς τοὺς ἀγροὺς τοῦ τσιφλικίου ἐπὶ μορτῇ.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ κήπων κειμένων ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τῶν πόλεων.

Διαχείρισις.

Ἄρθρον 148.

1. Ἡ διαχείρισις ὁλοκλήρου τοῦ ἐποικοίνου κτήματος ἀφίνεται εἰς τὸν κάτοχον αὐτοῦ μέχρι τῆς δικαστικῆς διανομῆς τοῦ κτήματος ἢ τοῦ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον χωρισμοῦ τῶν ἐπικαίνων δικαιωμάτων.

2. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν δύναται τὸ Δημόσιον, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἑνὸς πέμπτου ἐξ ἀδιαιρέτου καὶ νὰ διαχειρισθῇ τὸ μερίδιον τοῦτο συμφώνως μὲ τὰς κειμένας διατάξεις.

3. Ὁ διαχειριζόμενος τὸ ἐπίκοινον κτῆμα κάτοχος θεωρεῖται ὡς νόμιμος κατὰ τὰ ἄρθρα 951 ἐπ. Πολ. Δικονομίας μεσεγγυοῦχος τοῦ ἑνὸς πέμπου τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Δημόσιον.

Διαμονή. Ἐγκατάστασις γεωργῶν ἐπὶ μεριδίων Δημοσίου.

Ἄρθρον 149.

1. Ἡ διανομὴ τοῦ κοινοῦ κτήματος δύναται νὰ ζητηθῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1088 καὶ ἑπόμ. τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, λαμβάνει δ' ἕκαστος ἐκ τῶν συγκυρίων τὸ ἀνῆκον αὐτῷ μέρος αὐτούσιον, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατὸν τὸ εἰς τὸ Δημόσιον περιερχόμενον ἓν πέμπτον νὰ ἀποτελῇ συνεχῆ ἔκτασιν κατάλληλον πρὸς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν γεωργῶν, ἄλλως τὸ Δικαστήριον διατάσσει τὴν πώλησιν τοῦ κτήματος (ἄρθρ. 1092 ἐδάφ. 2 Πολ. Δικον.).

2. Ἐπὶ τῶν συνεπείᾳ διανομῆς περιερχομένων εἰς αὐτὸ ἐκτάσεων, τὸ Δημόσιον ἐγκαθιστᾷ κατὰ προτίμησιν γεωργούς, ἐκ τῶν εἰς τὸ διανεμηθὲν κτῆμα διαμενόντων ἐπιμόρτων καλλιεργητῶν. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει οἱ ἐπίμορτοι καλλιεργηταὶ τοῦ κτήματος ἐγκατασταθοῦν εἰς τὸ λαχὸν τῷ Δημοσίῳ μέρος, αἱ μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ αὐτῶν ὑπάρχουσαι κολληγικαὶ σχέσεις διαλύονται.

Ἄρθρον 150.

1. Τὰ δικαιώματα ὑποθήκης ἢ κατασχέσεως, τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ κτημάτων ὑπαγομένων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν δημοσίων γαιῶν, περιορίζονται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος νόμου μόνον εἰς τὰ τέσσαρα πέμπτα ἐξ ἀδιαιρέτου, τὰ περιερχόμενα εἰς τοὺς τέως ἐξουσιαστάς.

2. Ἂν δὲ ὁλοκλήρου τοῦ ὑπεγγύου κτήματος ἡ κυριότης περιέρχεται εἰς τὸν ὀφειλέτην, τὰ δικαιώματα τῶν δανειστῶν ἀσκοῦνται ἐφ' ὁλοκλήρου.

Καθορισμὸς εἰσοδήματος μεριδίου Δημοσίου.

Ἄρθρον 151.

1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ συμβουλίου τῶν κτημάτων, καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τὸ Δημόσιον εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἐτησίας προσόδου τῶν ἐπικοίνων κτημάτων.

2. Ἡ βεβαίωσις δύναται νὰ γίνῃ εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθαροῦ ἐτησίου εἰσοδήματος ἑκάστου κτήματος, εἴτε διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ μεσεγγυούχου συνιδιοκτήτου καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον τόκου ὑκτὼ τοῖς ἑκατὸν ἐτησίως ἐπὶ τῆς καθορισθησομένης προσωρινῆς ἀξίας τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου. Ἡ ἀξία αὕτη ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων καὶ παρ' ἐπιτροπῆς ὁριζομένης διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος, δι' οὗ καθορίζεται καὶ ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης.

3. Ὡς πρὸς τὰ δάση ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις περὶ διαχειρίσεως τῆς δασικῆς νομοθεσίας.

4. Ὁ τόκος οὗτος ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2468 διατάγματος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Θεσσαλονίκης (20 Μαΐου 1917).

5. Διὰ τὰ καθυστερούμενα δύναται διὰ τοῦ ὡς ἄνω διατάγματος νὰ ὁρισθῇ τμηματικὴ καταβολή.

Γαῖαι δημόσιαι ἐπὶ προσθέτῳ ἐτησίῳ διηνεκεῖ μισθώματι.

Ἄρθρον 152.

1. Γαῖαι δημόσιαι (ἐραζὶ-ι ἐμιριγὲ), ἐξουσιαζόμεναι ἐπὶ προσθέτῳ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβολῇ ἐτησίου διηνεκοῦς μισθώματος (μουετζελὲ), ὑπάγονται καθ' ὅλα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ εἰς τὰς ἀκολούθους.

2. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 106 ἀποκτῶν τὴν πλήρη κυριότητα τῶν τεσσάρων πέμπτων τοῦ κτήματος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ πρὸς τὸ Δημόσιον τὸ δωδεκαπλάσιον ἀκεραίου τοῦ βαρύνοντος τὸ κτῆμα ἐτησίου διηνεκοῦς μισθώματος καὶ ἀκέραια τὰ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917 ὀφειλόμενα παλαιὰ ἐτήσια μισθώματα.

3. Τὸ Δημόσιον ἀποκτᾷ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου, ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐγγραφῆς, πρώτην ὑποθήκην ἰσχύουσαν κατὰ παντὸς διαδόχου πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 ἀπαιτήσεων αὐτοῦ.

4. Ἡ πληρωμὴ θὰ γίνῃ εἰς δέκα ἴσας ἐτησίας δόσεις, καταβλητέας τὴν 1 Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2052 ἔτους μετὰ ἐτησίου τόκου πρὸς 5 ο/ο κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου τοκοχρεωλυσίας.

5. Ἡ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2052 ἀρξαμένη παραγραφὴ ἑκάστου ἐκ τῶν ἤδη ὀφειλομένων παλαιῶν μισθωμάτων λογίζεται δεκαπενταετής. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον αὕτη, ὑπολογιζομένων τῶν νομίμων ἀναστολῶν, δὲν ἔχει συμπληρωθῇ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1917, διακόπτεται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου.

6. Ἡ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου 1918 νέα παραγραφὴ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 2 ὀφειλομένων εἰς τὸ Δημόσιον ρυθμίζεται κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον. Ἀλλ' ἀπέναντι εἰδικῶν διαδόχων καὶ παντὸς τρίτου ἡ ἐκ τοῦ νόμου λανθάνουσα ὑποθήκη τοῦ ἐδαφ. 3 ἀποσβέννυται αὐτοδικαίως μετὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1917, ἐφ' ὅσον αὕτη πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου δὲν εἶχε γίνῃ ἐμφανὴς διὰ τῆς νομίμου ἐγγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν.

7. Τὸ Δημόσιον ἐγγράφει τὴν ὑποθήκην ταύτην δυνάμει τοῦ σχετικοῦ τίτλου τῆς ἐξουσιάσεως τοῦ ὁρίζοντος τὸ πρόσθετον ἐτήσιον μίσθωμα ἢ ἄλλου δημοσίου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντος αὐτὸ ἢ δυνάμει ἀποφάσεως δικαστικῆς.

8. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 138 ἀποκτῶντες ἄνευ ἀνταλλάγματος τὴν κυριότητα ὅλου τοῦ κτήματος ἀπαλλάσσονται καὶ πάσης πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεως βαρυνούσης κατὰ τὸ ἄνω ἐδ. 1 τὸ κτῆμα αὐτῶν.

9. Οἱ ἐξουσιάζοντες γαίας δημοσίας, βεβαρυμένας διὰ προσ-

θέτου διηνεκοῦς μισθώματος (μουετζελὲ) καὶ οἱ εἰδικοὶ τούτων διάδοχοι ἀπαλλάσσονται τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεων, τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἄνω ἐδ. 2, διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁλοκλήρου τοῦ βεβαρυμένου κτήματος. Αἱ πρὸ τῆς ἐγκαταλείψεως τυχὸν πληρωθεῖσαι κατὰ τὸ ἄνω ἐδ. 4 δόσεις δὲν ἀποδίδονται.

Γαῖαι κοινῆς χρήσεως.

Ἄρθρον 153.

Ἐπὶ τῶν εἰς κοινὴν χρῆσιν, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 91 καὶ ἑπόμενα τοῦ νόμου τῆς Ραμαζὰν 1274 (1856), ἀφιεμένων ἐκτάσεων, δασῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, ἀλωνοτόπων, βοσκοτόπων, ἐξακολουθοῦν οἱ κάτοικοι νὰ ἀσκῶσι τὰ δικαιώματα καρπώσεως καὶ χρήσεως ὅσα πρὸς ἀτομικὴν των ὠφέλειαν παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς ὁ ρηθεὶς νόμος, μέχρις ὅτου περὶ τῆς διοικήσεως τῶν τοιούτων ἐκτάσεων προνοήσῃ εἰδικὸς νόμος.

Ποιναὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 154.

1. Ὁ ἀρνούμενος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν διαταγμάτων, εἴτε διὰ τῆς ὑποβολῆς ἐμπροθέσμου ἢ ἐκπροθέσμου δηλώσεως, εἴτε διὰ τῆς ἐλλιποῦς ἐκ κακῆς πίστεως δηλώσεως τοῦ εἰσοδήματός του, εἴτε ἀρνούμενος νὰ χορηγήσῃ αἰτουμένας διασαφήσεις διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰσοδήματός του, τιμωρεῖται παρὰ τοῦ Πλημμελειοδικείου, τῇ ἐγκλήσει τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς μηνὸς ἢ διὰ προστίμου ἀπὸ τοῦ ἡμίσεως μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογοῦντος μέρους ἐκ τοῦ ἀποκρυβέντος εἰσοδήματος.

2. Ἡ καταβολὴ τῶν προστίμων τούτων ἐνεργεῖται ἀνεξαρτήτως τῆς πληρωμῆς τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀναλογοῦντος πέμπτου ἐκ τοῦ ἀποκρυβέντος εἰσοδήματος.

3. Ἐπιβάλλεται ὁμοίως ποινὴ προστίμου ἀπὸ 100 μέχρι 1000 δραχ. εἰς πάντα ὅστις, ὑποχρεούμενος ἢ καλούμενος ὑπὸ τῶν ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν ἢ τῶν ἐκδικαζόντων τὰς δηλώσεις διαιτητῶν, ἢ τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ νὰ παράσχῃ πληροφορίας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ εἰσοδήματος οἱουδήποτε κτήματος, ἤθελεν ἀρνηθῇ ἀναιτιολογήτως νὰ πράξῃ τοῦτο.

ΙΔ'. ΓΕΝΙΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 155.

1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι κανονίζονται διὰ διαταγμάτων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἐπικράτειαν ἢ τμήματα αὐτῆς διὰ Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐνδιδομένων.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ὕδρᾳ τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Λ. Νάκος

ΠΙΝΑΞ

Ἐμφαίνων τὰς διατάξεις τῶν ἀγροτικῶν νόμων καὶ νομοθετικῶν διαταγμάτων, αἱ ὁποῖαι περιελήφθησαν εἰς τὸν ἀγροτικὸν νόμον παραρτώμενος εἰς τὸ σημερινῆς χρονολογίας ἡμέτερον διάταγμα.

Ἄρθρον 1. : Ἄρθρον 1 ἐδ. 1 Ν. Δ. 15 Φερβουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 1 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 2. : Ἄρθρον 1 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 3. : Ἄρθρον 2 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 3 καὶ43 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 4 : Ἄρθρον 3 ἐδ. 4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 5. : Ἄρθρον 2 ἐδ. 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 14 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 6 : Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 7 : Ἄρθρον 2 ἐδ. 4 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 8 : Ἄρθρον 9 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου1925.
Ἄρθρον 9 : Ἄρθρον 10 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 10 : Ἄρθρον 5 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 11. : Ἄρθρον 6 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 12. : Ἄρθρον 2 ἐδ. 13 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 13. : Ἄρθρον 7 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 14. : Ἄρθρον 13 ἐδ. 1 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 15 : Ἄρθρον 13 ἐδ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 16. : Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 17 : Ἄρθρον 1 ἐδ. 3 Ν. Δ. 15 Φερβουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 15 ἐδ. 6 Ν.Δ.4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 18. : Ἄρθρον 42 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 19. : Ἄρθρον 12 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 20. : Ἄρθρον 11 ἐδ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 21. : Ἄρθρον 11 ἐδ. 1 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 22. : Ἄρθρον 15 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 4 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 23. : Ἄρθρον 8 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 24 : Ἄρθρον 16 Ν. Δ. 24 Νοε βρίου 1925.
Ἄρθρον 25 : Ἄρθρον 17 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 26. : Ἄρθρον 18 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 5 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 27 : Ἄρθρον 19 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 28. : Ἄρθρον 14 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 29. : Ἄρθρον 4 ἐδ. 2 Ν. Δ. 15 Φερβουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 3 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 30. : Ἄρθρον 5 ἐδ. 1, 2, 3 καὶ 5 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 21 ἐδ. 4 Ν. Δ. 25 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 31. : Ἄρθρον 3 ἐδ. 2 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 21 ἐδ. 4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 32. : Ἄρθρον 4 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 33. : Ἄρθρον 3 ἐδ. 1 Ν.Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 21 ἐδ. 5 Ν. Δ. 2 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 34. : Ἄρθρον 3 ἐδ. 1 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 4 ἐδ. 3 Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 35. : Ἄρθρον 21 ἐδ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 36. : Ἄρθρον 21 ἐδ. 3 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 37. : Ἄρθρον 5 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 22 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 38 : Ἄρθρον 4 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923 καὶ καὶ ἄρθρον 7 ἐδ. 3 Ν. Δ. 15 Φερβοβαρίου 1923.
Ἄρθρον 39. : Ἄρθρον 10 ἐδ. 2 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 25 ἐδ. 1 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 40. : Ἄρθρον 25 ἐδ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 41. : Ἄρθρον 9 ἐδ. 2 Ν. Δ. 15 Φερβουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 6 ἐδ. 1 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 42. : Ἄρθρον 6 ἐδ. 1 ἕως 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 25 ἐδ. 3 καὶ 4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 43. : Ἄρθρον 24 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 6 ἐδ. 9 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 44. : Ἄρθρον 29 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 15 Φερβουαρίου 1923, ἄρθρον 3 Ν. Δ. 28 Μαρτίου 1923 καὶ ἄρθρον 6 ἐδ. 7, 8 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 45. : Ἄρθρον 29 ἐδ. 3, 4 καὶ 5 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 23 ἐδ. 1 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 46. : Ἄρθρον 29 ἐδ. 6, 7, 8 καὶ 9 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 23 ἐδ. 2 Ν. Δ. τῆς 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 47. : Ἄρθρον 8 ἐδ. 1, 2 καὶ 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 26 ἐδ. 1—4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 48. : Ἄρθρον 8 ἐδ. 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 49. : Ἄρθρον 26 ἐδ. 5 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καί ἄρθρον 8 ἐδ. 5 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 50. : Ἄρθρον 27 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 51. : Ἄρθρον 9 ἐδ. 2 καὶ 4 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 28 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 52. : Ἄρθρον 9 ἐδ. 8 καὶ 9 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 29 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 53. : Ἄρθρον 9 ἐδ. 6 καὶ 7 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 29 ἐδ. 3 καὶ 5 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 54. : Ἄρθρον 9 ἐδ. 10 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 55. : Ἄρθρον 11 ἐδ. 2 καὶ 3 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923 καὶ ἄρθρον 5 ἐδ. 3 καὶ ἐδ. 5 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 29 ἐδ. 6 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 56. : Ἄρθρον 14 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 35 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 57. : Ἄρθρον 14 ἐδ. 3,5 καὶ 6 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 35 ἐδ. 3 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 58. : Ἄρθρον 35 ἐδ. 5 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 59. : Ἄρθρον 10 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 60. : Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 61. : Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 62. : Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 63. : Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 64. : Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 65. : Ἄρθρον 11 Ν. Δ. 15 Φερβουαρίου 1923, ἄρθρον 11 Ν. Δ. Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 1 Ν. Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923.
Ἄρθρον 66. : Ἄρθρον 12 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 12 ἐδ. 3 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.
Ἄρθρον 67. ; Ἄρθρον 13 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 31 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 68. : Ἄρθρον 31 ἐδ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 6 ἐδ. 2 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 69. : Ἄρθρον 8 ἐδ. 2, 3 καὶ 4 Ν. Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923 καὶ ἄρθρον 2 Ν. Δ. 17 Ὀκτωβρίου 1923.
]Ἄρθρον 70. : Ἄρθρον 30 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 71. : Ἄρθρον 5 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923.
Ἄρθρον 72. : Ἄρθρον 7 Ν.Δ. 17 Αὐγούστου 1923.
Ἄρθρον 73. : Ἄρθρον 15 ἐδ. 1 ἕως 5 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 74. : Ἄρθρον 20 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 75. : Ἄρθρον 14 ἐδ. 5 Ν. Δ. 15 Φερβουαρίου 1923.
Ἄρθρον 76. : Ἄρθρον 27 ἐδ. 2 καὶ 3 Ν. 2922, ἄρθρον 12 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 21 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 77. : Ἄρθρον 29 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 78. : Ἄρθρον 12 Ν.Δ. 17 Αὐγούστου 1923. ἄρθρον 21 ἐδ. 4 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 79. : Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 80. : Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 18 Σεπτεβμρίου 1926.
Ἄρθρον 81. : Ἄρθρον 1 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 82. : Ἄρθρον 16 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 83. : Ἄρθρον 21 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἰ ἄρθρον 1 ἐδ. 2 Ν. Δ. 16 Μαρτίου 1926.
Ἄρθρον 84. : Ἄρθρον 22 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 43 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 85. : Ἄρθρον 9 ἐδ. 4 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 7 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 86. : Ἄρθρον 17 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 87. : Ἄρθρον 17 ἐδ. 3 καὶ 4 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 88 : Ἄρθρον 18 ἐδ. 1, 2, καὶ 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 89. : Ἄρθρον 18 ἐδ. 4, 5 καὶ 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 ἄρθρον 33 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 20 Ν. Δ. 30 Ἰανουαρίου 1926.
Ἄρθρον 90. : Ἄρθρον 2 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 91. : Ἄρθρον 33 ἐδ. 1 Ν. 2922.
Ἄρθρον 92. : Ἄρθρον 21 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 7 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1926.
Ἄρθρον 93. : Ἄρθρον 4 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924.

Ἄρθρον 94. : Ἄρθρον 35 ἐδ. 2 Ν. 2922.
Ἄρθρον 95. : Ἄρθρον 22 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 1 παρ. β' Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 96. : Ἄρθρον 36 Ν. 2922.
Ἄρθρον 97. : Ἄρθρον 32 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 98. : Ἄρθρον 32 ἐδ. Δ2 Ν. . 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 99. : Ἄρθρον 21 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 34 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 100. : Ἄρθρον 34 ἐδ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 101. : Ἄρθρον 26 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 102. : Ἄρθρον 22 καὶ 26 ἐδ.2 Ν.Δ. 15 Φεβρ. 1923.
Ἄρθρον 103. : Ἄρθρον 23 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρον 33 ἐδ. 4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 104. : Ἄρθρον 24 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923.
Ἄρθρον 105. : Ἄρθρον 25 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923.
Ἄρθρον 106. : Ἄρθρον 27 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923.
Ἄρθρον 107. : Ἄρθρον 45 Ν. 2052.
Ἄρθρον 108. : Ἄρθρον 28 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923.
Ἄρθρον 109. : Ἄρθρον 46 ἐδ. 4 Ν. 2052 ἄρθρον 26 ἐδ. 1 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρον 19 ἐδ. 2 Ν Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 110. : Ἄρθρον 43 Ν. 2052.
Ἄρθρον 111. : Ἄρθρον 32 ἐδ. 1 καὶ 2 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923, ἄρθρον 36 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 112. : Ἄρθρον 32 ἐδ. 3, 4 καὶ 5 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923.
Ἄρθρον 113. : Ἄρθρον 31 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923.
Ἄρθρον 114. : Ἄρθρον 39 Ν. 2922.
Ἄρθρον 115. : Ἄρθρον 40 Ν. 2922.
Ἄρθρον 116. : Ἄρθρον 41 Ν. 2922.
Ἄρθρον 117 : Ἄρθρον 33 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924 καὶ ἄρθρον 37 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 118. : Ἄρθρον 38 ἐδ. 1 καὶ 2 καὶ ἄρθρον 14 ἐδ. 4 Ν. 2922.
Ἄρθρον 119. : Ἄρθρον 38 ἐδ. 3 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 12 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1922.
Ἄρθρον 120. : Ἄρθρον 28 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924 καὶ ἄρθρον 38 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 121. : Ἄρθρον 28 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924 καὶ ἄρθρον 38 ἐδ. 5, 6 καὶ 7 Ν. Δ. 24 Ν)βρίου 1925.
Ἄρθρον 122. : Ἄρρθον 24 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 124.
Ἄρθρον 123. : Ἄρθρον 14 ἐδ. 1 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 9 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923.
Ἄρθρον 124. : Ἄρθρον 14 ἐδ. 2 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923.
Ἄρθρον 125. : Ἄρθρον 9 Ν. Δ. 13 Δεκεμβρίου 192.. καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 3 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 126. : Ἄρθρον 15 Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923.
Ἄρθρον 127. : Ἄρθρον 6 Ν. Δ. 13 Δ)βρίου 1923 καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 128. : Ἄρθρον 36 ἐδ. 6 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 129. : Ἄρθρον 8 ἐδ. 1 Ν. Δ. 13 Δεκεμβρίου 1923.
Ἄρθρον 130. : Ἄρθρον 31 ἐδ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 40 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 131. : Ἄρθρον 32 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 132. : Ἄρθρον 34 ἐδ. 2 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρον 19 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 133. : Ἄρθρον .... Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924.
Ἄρθρον 134. : Ἄρθρον 25 καὶ ἄρθρον 23 ἐδ. 1 καὶ Ν.Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 36 ἐδ. 4 Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 135. : Ἄρθρον 23 ἐδ. 3 ἕως 6 Ν. Δ. 4 Σ)βρ. 1924.
Ἄρθρον 136. : Ἄρθρον 39 Ν. Δ. 24 Ν)βρίου 1925.
Ἄρθρον 137. : Ἄρθρον 40 ἐδ. 1 Ν. Δ. 24 Ν)βρ. 1925.
Ἄρθρον 138. : Ἄρθρον 36 ἐδ. 5 Ν. Δ. 24 Ν)βρίου 1925
Ἄρθρον 139. : Ἄρθρον 32 ἐδ. 4 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
Ἄρθρον 140. : Ἄρθρον 37 ἐδ. 3 Ν.Δ. 24 Ν)βρίου 1925.
Ἄρθρον 141. : Ἄρθρον 30 Ν.Δ. 4 Σ)βρίου 1924.
Ἄρθρον 142. : Ἄρθρον 41 Ν.Δ. 24 Ν)βρίου 1925.
Ἄρθρον 143. : Ἄρθρον 49 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 36 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 144. : Ἄρθρον 50 Ν. 2052.
Ἄρθρον 145. : Ἄρθρον 51 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 34 ἐδ. 1 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 146. : Ἄρθρον 52 Ν. 2052.
Ἄρθρον 147. : Ἄρθρον 53 Ν. 2052.
Ἄρθρον 148. : Ἄρθρον 34 ἐδ. 2 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924.
Ἄρθρον 149. : Ἄρθρον 55 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 36 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 150. : Ἄρθρον 57 Ν. 2052.
Ἄρθρον 151. : Ἄρθρον 34 ἐδ. 3 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924.
Ἄρθρον 152. : Ἄρθρον 63 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 36 Ν. Δ. 4. Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 153. : Ἄρθρον 64 Ν. 2052.
Ἄρθρον 154. : Ἄρθρον 60 Ν. 2052 καὶ ἄρθρον 34 ἐδ. 4 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 155. : Ἄρθρον 35 Ν. Δ. 15 Φεβρ. 1923 καὶ ἄρθρον 37 ἐδ. 2 καὶ 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Ὑπουργὸς

Α, Νάκος

(2)

Περὶ συγχωνεύσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τοῦ Ν. Διατάγματος «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1926 Ν. Διατάγματος περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Συγχωνεύομεν εἰς ἐνιαῖον κείμενον δημοσιευθησόμενον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Διάταγμα περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ καὶ τὸ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1926 Ν. Διάταγμα περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1926 Ν. Δ. «περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ», πλὴν τοῦ ἄρθρου 10 αὐτοῦ, ἔχον ὡς ἑξῆς:

Περὶ συστάσεως Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ

Ἄρθρον 1.

Συνίσταται Εἰδικὸν Ταμεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ». Εἰς τὸ Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ συγχωνεύεται καὶ τὸ Θεσσαλικὸν Γεωργικὸν Ταμεῖον.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 2.

Σκοπὸς τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ εἶνε ἡ ἐν γένει ἐξυπηρέτησις τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ καὶ Γεωργίας καὶ ἡ καταβολὴ ἁπασῶν τῶν δαπανῶν τῶν ἀναγκαιουσῶν διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Τὸ Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ διαχειρίζεται ἅπαντα τὰ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου περιελθόντα ἀγροτικὰ ἀκίνητα ἐξ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἀγορᾶς ἢ δωρεᾶς πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν ἐντοπίων ἢ προσφύγων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κυριότης παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον.

Διοίκησις καὶ προσωπικόν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἐκπροσωπεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ διοικεῖται ὑπὸ ἑπτμελοῦς Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὁρίζεται ἡ σύνθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, αἱ ἀποδοχαὶ τῶν μελῶν, εἰσηγητῶν καὶ γραμματέων καὶ ἡ δικαιοδοσία αὐτοῦ ἐπὶ θεμάτων διαχειριζομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ.

Ὅταν συζητοῦνται θέματα προσωπικοῦ, καλεῖται ὡς ἔκτακτον μέλος τοῦ Συμβουλίου μετὰ ψήφου καὶ ὁ τμηματάρχης τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας κλπ., ἐφ' ὅσον τὸ τμῆμα τοῦτο χειρίζεται τὰ τῆς διοικήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου.

Ὁμοίως εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ μετέχει μετὰ ψήφου καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.

Ἅμα τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι Ἐποικισμοῦ καὶ τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας περιέρχονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Δι' ὁμοίου Διατάγματος στηριζομένου εἰς τὴν γνωμάτευσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἐπιτρέπεται ἡ διαρρύθμισις καὶ ἡ ἐπέκτασις τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων ἀναγκῶν. Αἱ τοποθετήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ στηριζομένης εἰς γνωμάτευσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς γνωμάτευσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, ἐπιτρέπεται ὁ καθορισμὸς τῶν κατὰ βαθμὸν ἀποδοχῶν τῶν ὑπαλλήλων Ἐποικισμοῦ ἀναλόγως τῶν πόρων τοῦ Ταμείου καὶ τῶν ἑκάστοτε βιωτικῶν ἀναγκῶν, μὴ δυναμένων πάντως νὰ ὑπερβῶσι τὰς ἀποδοχὰς τῶν ὁμοιοβάθμων τῶν μονίμων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας κατὰ ποσοστὸν μεγαλύτερον τοῦ 1)3. Αἱ πάγιαι ἐπιχορηγήσεις λόγῳ γραφικῶν ἐξόδων τῶν γραφείων κλπ. καθορίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δύνανται ὅμως ἀντὶ παγίων ἐπιχορηγήσεων νὰ χορηγηθῶσι προκαταβολαὶ ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Ταμείου διατηροῦν τὴν ἰδιότητα τοῦ μονίμου δημοσίου ὑπαλλήλου, ἡ δὲ ὑπηρεσία των εἶνε συνταξιμος κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν λοιπῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἰσχυούσας διατάξεις.

Ἡ σύνταξις καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου.

Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τοῦ ἑβδόμου ἐδαφίου εἶνε ὅτι, διὰ τῶν περὶ ἀποδοχῶν διατάξεών του δὲν θίγονται αἱ εἰδικαὶ διατάξεις περὶ στρεμματικῆς ἀποζημιώσεως τῶν ὑπαλλήλων τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 4.

Πάντα τ' ἀφορῶντα τὸ προσωπικὸν ἐν γένει τῆς ὑπηρεσίας (διορισμοί, μεταθέσεις, ἀπολύσεις, ἄδειαι κλπ.) ἀνατίθενται εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν προσωπικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς μίαν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ καθορίζονται τὰ τῆς ὑπογραφῆς ἐγγράφων ὑπὸ ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου, εἰς οὓς δύναται νὰ ἐκχωρηθῇ καὶ μέρος τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Ὑπουργοῦ.

Εἰς ἀναπλήρωσιν στρατευθέντων ὑπαλλήλων τοῦ Ταμείου ἐπιτρέπεται ὁ διορισμὸς ἐκτάκτων ὑπαλλήλων ἐπὶ ταῖς ἀποδοχαῖς τοῦ στρατευθέντος ὑπαλλήλου ἢ καὶ ἑνὸς τὸ πολὺ ἀνωτέρου βαθμοῦ τούτου. Ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει αὗται δύνανται νὰ ὑπερβαίνωσι τὰς ἀποδοχὰς εἰσηγητοῦ.

Πόροι τοῦ Ταμείου.

Ἄρθρον 5.

Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἀποτελοῦνται ἐκ τῶν κάτωθι προσόδων:

1) Ἐξ ἁπασῶν τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κειμένων νόμων προσόδων τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου.

2) Ἐκ προσαυξήσεως 10ο/ο ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροκτημάτων, συμπεριλαμβανομένης εἰς τὴν ὁλικὴν ἀξίαν καὶ τῆς ὑπὸ Δημοσίου καταβαλλομένης συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 45 τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1924 Διατάγματος περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων προσαυξήσεως.

Ἡ προσαύξησις αὕτη βαρύνουσα τοὺς ἀποκαθισταμένους ἀκτήμονας καταβάλλεται εἰς δύο ἐτησίας δόσεις ἀρχομένας εὐθὺς μετὰ τὴν παραχώρησιν τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἀποκαταστάσεως καὶ κατὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἑκάστου ἔτους.

3) Ἐκ κρατήσεως ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῆς ὑπὸ τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως καθοριζομένης ἀποζημιώσεως ἄνευ τῆς

κατὰ τὸ ἄρθρον 45 τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1924 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων» εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου προσαυξήσεως καὶ ἀνερχομένης εἰς 5ο)ο μὲν προκειμένου περὶ κτημάτων, ὧν ἡ συνολικὴ ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχ., 10ο)ο δὲ προκειμένου περὶ κτημάτων συνολικῆς ἀξίας ἄνω τῶν πεντακοσίων χιλιάδων (500000) δραχμῶν.

Αἱ κρατήσεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου ἐνεργοῦνται, εἰς ὁμολογίας τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεως συνοδευομένας ὑπὸ τῶν τοκομεριδίων των ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀφ' ἧς θὰ ἄρχωνται καὶ τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν, δι' ὧν θὰ καταβληθῇ ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 45 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας χορηγουμένη προσαύξησις 50 ο)ο.

4) Ἐκ κρατήσεως τοῦ ἑνὸς τετάρτου ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν κατατιθεμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν μισθωμάτων ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροκτημάτων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 31 τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1924 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων».

Τὸ ἔσοδον τοῦτο βεβαιούμενον εἰς τὸ ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον εὐθὺς ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς περὶ καθορισμοῦ τοῦ μισθώματος ἀποφάσεως, ἐν ᾗ δέον νὰ καθορίζηται συγκεκριμένως, καταβάλλεται τὴν 15 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1925 Νομοθ. διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

5) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τῆς εἰσπράξεως δικαιώματος τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ διὰ τὴν ἔκδοσιν παραχωρητηρίου καὶ ἀνερχομένου, εἰς δραχμὰς μὲν 10 δι' ἕκαστον ἀτομικὸν παραχωρητήριον ἐκδιδομένου, εἴτε βάσει τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, εἴτε βάσει τῶν νόμων τοῦ Γ.Θ.Τ. ἐφόσον πρόκειται περὶ ὁριστικοῦ, εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς χιλίοις δὲ ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τοῦ παραχωρουμένου κτήματος διὰ τὰ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 59 τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1924 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων» χορηγούμενα παραχωρητήρια.

Ἡ εἴσπραξις τοῦ δικαιώματος τούτου ἐνεργεῖται διὰ γραμματίου παραλαβῆς, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλουσι καθορισθῇ διὰ Διατάγματος.

6) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ δραχμῶν εἴκοσι-πέντε καὶ καταβαλλομένου δι' ἑκάστην πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν Ἐποικισμοῦ ὑποβαλλομένην αἴτησιν πρὸς ἐγγραφὴν κληρούχου. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἰσπράττεται ἐπίσης διὰ γραμματίου συνυποβαλλομένου μετὰ τῆς αἰτήσεως.

7) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τῆς πωλήσεως εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταίρων συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1925 Νομοθ. διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

8) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τῆς εἰσπράξεως τόκων ὑπερημερίας διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς πληρωμῆς ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

9) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ δικαιώματος τοῦ Ταμείου διὰ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ἐκουσίας πωλήσεως εἰσπραττόμενον διὰ γραμματίου καὶ ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς μὲν 1000 δι' ἕκαστον τῶν ἀγοραστῶν, ἐὰν οὗτοι δὲν ὑπερβαίνωσι τοὺς τρεῖς εἰς δραχμὰς 250 δι' ἕκαστον τούτων, ἐὰν δὲν ὑπερβαίνωσι τοὺς δέκα, καὶ δραχμ. 100 δι' ἕκαστον ἐὰν εἶναι πλέον τῶν δέκα. Ἴσον ποσὸν πρὸς τὸ ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν συνολικῶς καταβαλλόμενον καταβάλλεται καὶ ὑπὸ τῶν πωλητῶν, διανεμόμενον ἐπὶ συνιδιοκτησίας μεταξὺ των ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἰδιοκτησίας ἑκάστου ἐπὶ τοῦ κτήματος.

Ὅσάκις ἡ ἄδεια χορηγεῖται διὰ τὴν πώλησιν εἰς κοινότητα, συνεταιρισμόν, ἢ χωρίον, τὸ δικαίωμα τοῦτο ὁρίζεται σταθερὸν εἰς δραχμὰς 2000. Ἐὰν ἡ ἀγοραζομένη ἔκτασις εἶναι ἐλάσσων τῶν 100 στρεμμάτων, τὸ κατὰ δύο προηγούμενα ἐδάφια ἀξίωμα περιορίζεται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐὰν δὲ εἶναι ἐλάσσων τῶν 10 εἰς τὸ τέταρτον.

10) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ληξιπροθέσμων τοκομεριδίων τῶν χρεωγράφων τοῦ ἀποθεματικοῦ.

11) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τῆς καταβολῆς προμηθείας 2ο)ο ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς πρόσφυγας χορηγηθέντων δανείων ἐκ μέρους τοῦ Κράτους καταβαλλομένου μετὰ τῆς τελευταίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως καὶ ὑπολογιζομένου ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανεισθέντος κεφαλαίου.

12) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Θεσ)λικοῦ Ταμείου διανεμηθέντων κτημάτων ὑπολογιζομένου 10ο)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ παραχωρηθέντος κλήρου καταβαλλομένου μετὰ τῆς τελευταίας δόσεως ἢ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προεξοφλήσεως τοῦ χρέους.

13) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ προστίμων τῶν ἐπιβαλλομένων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 86 παραγ. 1 τοῦ ἀγροτικοῦ Κώδικος.

14) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ ἀπὸ Ἰανουαρίου 1925 Νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὰς τοπογραφικὰς ὑπηρεσίας τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας δικαιώματος πρὸς ἔκδοσιν ἀντιγράφων τοπογραφικῶν σχεδίων.

15) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τῆς διαθέσεως κτημάτων ἐξαγορασθέντων παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἢ δωρηθέντων εἰς αὐτό.

16) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ κρατήσεως 2ο)ο ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν κληρούχων καταβαλλομένων εἰς τὸ Δημόσιον τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τῆς ἀξίας τῶν εἰς αὐτοὺς παραχωρηθέντων κλήρων.

17) Ἐξ ἐσόδου προερχομένου ἐκ τοῦ τιμήματος τῶν οἰκημάτων τῶν μνημονευομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 18 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1925 Νομοθ. διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου».

Προϋπολογισμὸς καὶ Διαχείρισις

Ἄρθρον 6.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἀποτελεῖ παράρτημα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Δημοσίου καὶ ψηφίζεται καὶ δημοσιεύεται μετὰ τούτου.

Τὰ εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου ἐκδιδόμενα χρηματικὰ ἐντάλματα ὑπόκεινται εἰς θεώρησιν παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἢ τοῦ λαμβάνοντος εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἐντολήν.

Αἱ χρηματικαὶ ἐντολαί, αἱ ἀναλήψεις ὑποχρεώσεων, αἱ ἀποφάσεις περὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων προπληρωμῆς καὶ αἱ ἐγκρίσεις πιστώσεων μέχρι μὲν ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν ὑπογράφονται παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ Ἐποικισμοῦ, ἄνω δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Τὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος (1 Ἀπριλίου 1926) εὑρισκόμενα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ποσὰ ὑπὲρ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου μεταφέρονται ὑπὲρ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 7.

Ὁ πρῶτος προϋπολογισμὸς τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἄρξεται ἐφαρμοζόμενος ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926–27.

Αἱ εἰσπράξεις καὶ πληρωμαὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ἐνεργοῦνται παρὰ τῶν Δημοσίων Ταμείων καὶ ἐφαρμόζονται διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου ἅπασαι αἱ διατάξεις περὶ εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

Τὰ περὶ χρεωπιστώσεως τούτων καθορισθήσονται εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Διὰ τὴν καθυστέρησιν τῆς πληρωμῆς ἐσόδων τοῦ Ταμείου ὑπολογίζεται τόκος ὑπερημερίας 12 ο)ο διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν τὸ χρέος κατέστη ληξιπρόθεσμον μέχρι τῆς πληρωμῆς χρονικὸν διάστημα.

Μετὰ παρέλευσιν ἑξαμήνου ἀφ' ἧς τὰ πρὸς τὸ Ταμεῖον χρέη κατέστησαν ληξιπρόθεσμα ἐκτὸς τοῦ τόκου ὑπερημερίας εἰσπράττονται καὶ πρόσθετα τέλη 30 ο)ο ἐπὶ τῶν ὀφειλομένων ποσῶν.

Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην ὑπάγονται καὶ ἅπαντα τὰ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἔσοδα τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου.

Εἰς τὰ εἰσπρακτορικὰ ὄργανα τὰ ἐνεργήσαντα εἰσπράξεις ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Δημοσίου Ταμείου, παρ' οὗ εἰσεπράχθησαν τὰ ἔσοδα ταῦτα, καταβάλλονται διὰ χρηματικοῦ ἐντάλματος τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ ποσοστὰ ἀνερχόμενα εἰς ἥμισυ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων ἐσόδων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4, 8, 11, 12 καὶ τῆς παραγράφου α' τοῦ ἐδαφ. 13 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος.

Ἐπίσης εἰς τὸν πραϊστάμενον ἑκάστου Δημοσίου Ταμείου παρ' ᾧ βεβαιοῦνται ἔσοδα τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ χορηγεῖται χρηματικὴ ἀμοιβή, ἐφ' ὅσον εἰς τὸ τέλος ἑκάστης χρήσεως ἤθελε πραγματοποιήσει εἰσπράξεις ἀνερχομένας εἰς 9)10 τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς ὃ ἀνάγεται ἡ χρῆσις βεβαιωθέντων ἐσόδων καὶ ἥτις ἀνέρχεται εἰς δραχμὰς μὲν 2000, ἐφ' ὅσον τὰ βεβαιωθέντα ἔσοδα δὲν ὑπερέβησαν τὰς 200,000 δραχμῶν, εἰς δραχμὰς 3000 ἐφ' ὅσον τὰ βεβαιωθέντα δὲν ὑπερέβησαν τὰς 400.000 δραχμῶν καὶ εἰς δραχμὰς 4000 ἐφ' ὅσον τὰ βεβαιωθέντα ὑπερέβησαν τὰς 400,000.

Τὰ περισσεύματα ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ κατατίθενται εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, στηριζομένης εἰς σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, δύνανται τὰ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἀποθέματα Ταμείου νὰ διατεθῶσι διὰ τὴν ἀγορὰν ὁμολογιῶν δανείων ἐθνικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς ἐπίσης καὶ νὰ πωληθῶσιν αἱ ὁμολογίαι αὗται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου, ὡς καὶ ἡ ἀγορὰ κτιρίων πρὸς στέγασιν ὑπηρεσιῶν.

Ἡ φύλαξις τῶν ὁμολογιῶν ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 8.

Ἐκ τῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος κατατιθεμένων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ χρημάτων ὑποχρεωτικῶς δέον νὰ παραμείνῃ ὡς ἀποθεματικὸν τὸ ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τακτικῶν ἐξόδων τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ταμείου ἑκάστου ἔτους χρηματικὸν ποσόν, τὰ δὲ λοιπὰ δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, στηριζομένης εἰς γνωμάτευσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, νὰ διατίθενται δι' ἐκτέλεσιν ἔργων βελτιώσεως κτημάτων (ἀποστραγγίσεις, ἀποξηράνσεις ἑλῶν, ἔργα ἀρδευτικά, ἐμβολιασμοὶ ἀγρίων δένδρων κλπ.) δι' ἀνέγερσιν κτιρίων πρὸς στέγασιν τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ταμείου.

Ἡ ἀνέγερσις τῶν κτιρίων ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἐποικισμοῦ δι' αὐτεπιστασίας ἢ ἐργολαβίας, κατόπιν δημοπρασίας βάσει μελέτης καὶ προϋπολογισμοῦ παρ' αὐτῆς τῆς ἰδίας συνταχθέντων καὶ ἐγκριθέντων ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 9.

Ἐφ' ὅσον οἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος καθοριζόμενοι πόροι ἤθελον ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ἐν γένει ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ καὶ Γεωργίας, δύναται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Κεωργίας Ὑπουργοῦ, στηριζομένη εἰς γνωμάπευσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ, νὰ αὐξηθῶσι τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 ποσοστά.

Ἄρθρον 10.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 60 τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος τοποχρεωλυτικαὶ δόσεις περιορίζονται εἰς εἴκοσι.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 11.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος τὰ ὑπὲρ τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου βεβαιωμένα ἐν τοῖς ἐπαρχιακοῖς Ταμείοις καθυστερήματα, ἀποτελοῦντα ἤδη ἔσοδα τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ συγκεντροῦνται εἰς ὀνομαστικοὺς καθυστερηματικοὺς καταλόγους καὶ διαγραφόμενα ἐκ τῶν εἰσπρακτέων τῶν οἰκείων χρήσεων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ βεβαιοῦνται ἐκ νέου ὑπὲρ τῆς χρήσεως 1926-27 ἐν ἰδίῳ ἄρθρῳ συνυπολογιζομένων εἰς τὰ ὀφειλόμενα ποσὰ καὶ τῶν τόκων ὑπερημερίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας μέχρι τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1926, ἥτις ὁρίζεται ὡς ἡμέρα καταβολῆς τούτων.

Διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερημάτων τούτων παρέχονται ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἐποικσμοῦ ποσοστὰ 5 ο)ο εἰς τὰ ἐνεργήσαντα τὴν εἴσπραξιν εἰσπρακτορικὰ ὄργανα καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ Ταμείου κατανεμόμενα κατ' ἰσομερίαν μεταξὺ τούτων.

Ἐναντίον τῶν μὴ καταβαλόντων τὰς καθυστερουμένας ταύτας δόσεις ὀφειλετῶν μέχρι λήξεως τῆς χρήσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926-27 ἐφαρμόζονται ὑποχρεωτικῶς αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου».

Ἄρθρον 12.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος τὰ τυχὸν παρουσιασθησόμενα ἐλλείμματα διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐπὶ ἀμέσῳ ἀπολήψει ἐκ τῶν πρώτων πραγματοποιηθησομένων ἐσόδων τοῦ Ταμείου.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1926, πλὴν τοῦ ἄρθρου 5 οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως.

Τὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ εἰσπραττόμενα ἔσοδα θὰ παραμείνωσιν ἐπὶ παρακαταθήκῃ μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου 1926, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 προβλεπομένων, ἅτινα μέχρι 1 Ἀπριλίου θὰ εἰσάγωνται κανονικῶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Θεσσαλικοῦ Γεωργικοῦ Ταμείου.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας κλπ. Ὑπουργὸς

Λ. Νάκος

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.